

Рѣкъ XII. Скрентонъ, Па., Четверъ 24-го Новембра, 1904. Число 47.

Vol. XII. Scranton, Pa., Thursday, November 24, 1904. No. 47.

Дуже важне!

Подаємо до відомості всімъ Братствамъ и вѣдѣламъ Рус. Нар. Союза и всімъ поодинокимъ членамъ, що на VIII-й Головної Конвенції Р. Н. Союзу въ Шамонинѣ, Па. делегаты ухвалили, що кождий членъ Р. Н. Союзу має платити разъ въ роцъ въ мѣсяці Децембру 25 центѣвъ на желѣзний фондъ.

Ся ухвала була оголошена въ органѣ Союзу „Свобода“ число 26. зъ дня 30. Юнія, 1904.

Длятого поручає ся всімъ членамъ Р. Н. Союзу виконати сю ухвалу. Хто сего не зробить стратить всѣ права членскій до організації Р. Н. Союзу.

К. Кирибъ, предс.,
С. Ядловскій, секр.,
Ал. Шаршонъ, касієръ.

НОВИНКИ.

— ВЪ державѣ Вайомингъ, коло мѣста Шипенъ приключила ся страшна катастрофа желѣзнична въ ночи дня 12 падолиста. Два поѣзды въ найбільшомъ розгонѣ наїхали на себе. 18 особъ на смерть забили, 30 смертельно покалѣченихъ. Підчасъ катастрофи всѣ пасажери спали. Причиною сего нещастя є фальшивий сигналъ, якій подавъ желѣзничий слуга. Коли вѣнь довѣдав ся о нещастю, якого ставъ причиною, вѣдобривъ собі життя.

— ДО уряду мѣйського въ Бруклинѣ Н. Й. зголосивъ ся вѣститель дому ч. 13, при одной зъ тамошнихъ улицъ, зъ просьбою, щоби се число 13 перемѣнити на яке инше. За причину сеї просьбы подавъ се, що жадна дѣвчина не хоче у него служити, коли довѣдає ся, що число сего дому є 13. Урядъ мѣйскій вволивъ його волю, и перемѣнивъ число 13 на 11.

— ВЪ Обурнѣ, Кал. згорѣвъ дѣмъ. Середъ рушоваца по згашеню огню

найдено чотыри труны: господаря сего дому, його жєны и двохъ дѣтей. Люде тї згинули не вѣдь огню, але замордовані. Родичѣ мали перестрѣлений груди, а дѣти зѣдали зашителетовані, якъ се вказували раны. Підозрѣне поліції пало на 20 лѣтнього сына, що то вѣнь помордувавъ свою родину, а щоби закрити всякій слѣдъ, підпаливъ хату. Його зловлено на другомъ концѣ мѣста, коли купувавъ нове убранє. На старомъ убраню сутъ многі плями зъ крови.

— ВЪ субботу дня 12 падолиста вѣдбуло ся въ Нью Йорку величавє зобранє російськихъ революціонерѣвъ, на котромъ промовляла по російськи сива вже революційна агітаторка, Катерина Брешковская, котра передъ пару днями прибула до Нью-Йорку, випущена недавно зъ Сибїру, де сидѣла на заслани до вѣтъ лѣта за любовь до покривдженого народа. Бесѣду єї выслушали всѣ зъ великимъ одушевленємъ, а слухачѣвъ було такъ много, що всѣ не могли помѣстити ся въ галѣ, и, кѣлька тисячъ народа, даромъ домагало ся зъ улицъ, щоби ихъ пустити до середини.

— ВЪ Норріставнѣ, Па. незловлений доси муринъ напавъ на стару вдовицю въ єї мешканю, домагачись вѣдь грошей. Вдовиця грошей не хотѣла дати звиняючись передъ нимъ, що немає анѣ цента. Не помогли нѣ просьбы нѣ заклинаня, анѣ навѣтъ погрозы, бо вдовиця грошей не хотѣла дати. „Забий мене, а грошей не достанешъ, бо немає дома анѣ цента“. Муринъ перешукавъ цѣлу хату, але грошей таки не знайшовъ. Тодѣ розлючений запаливъ свѣчку и зачавъ нею припѣкати пяти безборонной жѣвцѣ. Свѣчка выпалила до живого мяса, жѣнка зъ великою болю ревѣла и молила о помилуванє, причѣмъ все запевнювала його, що грошей не

має. Коли звѣрскій муринъ побачивъ, що нѣчого зъ нею не вѣде, вхопивъ за крѣсло и такъ довго зачавъ нимъ бити нещєсну по головѣ, доки она залєта кровію не упала на землю. На другій день знайдено на повѣ мертву 70 лѣтню старушку. Лѣкарѣ не мають надѣї удержати єї прижитю.

— ВЪ Ріо. Гл. 8 бандитѣвъ напало на тамошний банкъ, касу розбили динамітомъ и забрали около \$ 10.000. Зъ зрабованими грошми утѣкли на возѣ. За нами въ погоню пустивъ ся цѣлый заступъ уоруженныхъ горожанъ.

— ВЪ недѣлю 13 падолиста панувала въ Нью Йорку и околици и многыхъ другихъ мѣсцевостяхъ страшна буря. Страшный вихоръ запѣдѣвъ въ Нью Йорку дуже много шкоды, поваливъ камини, позривавъ шальды а навѣтъ дахи зъ хатъ; попереривавъ дроты телеграфічны и поваливъ стовпы, а великій градъ зѣ снѣгомъ въ цѣломъ мѣстѣ повывтовкавъ вѣкна.

— О. НИКОЛАЙ Подгорецкій вже поздорѣвъ на столько, що вернувъ назадъ до Джерзи Ситі и обнявъ парохію.

— АНАСТАЗІЯ Подгорецка, жєна Івана Вѣлика, 32 дѣтъ, одинока рѣдна сестра о. Николая Подгорецкого зъ Jersey City N. J. померла по короткой слабости дня 19-го Октобра б. р. въ Угновѣ, Галичина. Покѣйна интересовала ся щиро народными справами. Осиротила трое дробныхъ дѣтей!

— БОРБА зъ піяньствомъ въ Галичинѣ. Сими днями появилось ся міністеріальне розпорядженє що-до спровадження горѣвки и алкогольныхъ напитковъ въ Галичинѣ, а змѣряюче до обмеження числа шинковъ та улєкшеня борбъ зъ піяньствомъ. Вѣдь теперъ за-

кладанє новыхъ шинковъ буде зависѣти вѣдь концесіи, выдаваної політичними властями, котрі мають позволяти лише на таке число шинковъ, яке вѣдповѣдає дѣйсной потребѣ. Окрѣмъ того політична власть має право вѣдобрати шинкарську концесію кождому, хто заохоче до піяньства для особовыхъ выскѣвъ.

— ПРО страшный вѣдносны на російской границі доносятъ зъ Гусятинщины, куды переходять зъ російской стороны ємігранты або дезертири изъ страхи передъ войною. Въ субботу дня 22-го жовтня громадскій урядъ въ Гусятинѣ бувъ въ правдивой облозѣ. Вызискані ємігранты оставшихъ по нашой сторонѣ безъ кусника хлѣба, приловили російского агента, що займавъ ся контрабандою людей и вымангивъ вѣдь одного зъ нихъ 60 рублѣвъ, вѣдь другого 9 рублѣвъ, обѣцюючи вѣдставити ихъ черезъ Гусятинъ до Тернополя. Тымчасомъ вѣдѣвъ ихъ лише подѣ границу и тутъ покинувъ ихъ на поталу судьбѣ. О день зъ нихъ такъ оповѣдавъ про свою дальшу мандрѣвку. Подѣ границею стрѣнувъ его „мужикъ“, котрый зажадавъ вѣдь него 3 рублѣ и одержавши ихъ, пустивъ его дальше. Надѣ рѣкою Збручемъ попавъ на другого „мужика“, котрый грозючи застрѣленємъ взявъ такѣжъ вѣдь него три рублѣ и пустивъ за границу. Въ поведѣлокъ застрѣлено на границі дезертира, чому приглядали ся товпы народа. Про застрѣленного оповѣдають, що то бувъ 28-лѣтний чоловікъ, жонатый, и упавъ жертвою вызыску агента, котрый подѣймає ся вѣдставити дезертировъ ажъ до Тернополя. Впрочѣмъ загально звѣсна рѣчь, що деякі Жиды въ Гусятинѣ, недавно ще дѣдоводы, зробили маєтокъ на такихъ агенціяхъ и єнынѣ панами.

— ВЪ Варшавѣ въ Росіи великій заворушеня. Завѣзвано на помѣчь войско. Пришло до завзятой борбѣ мѣжъ товпою народа а поліцією. 10 особъ забитыхъ и двоухъ полісменѣвъ.

— ВЪ Харьковѣ кинувъ хтось бомбу на памятникъ Пушкина и сильно його ушкодивъ. Выбухъ бомбы бувъ такъ сильный, що вѣсь вѣкна дрокола сего мѣсяца въ наслѣдокъ великого стрѣсеня потовкли ся.

— ПЕРЕМЫШЛЬ, старинный городъ Володаря, святкувавъ вѣвторокъ 1-го падолиста велике а рѣдке народне свято. Середъ незвычайно численного здвигу народу, селянъ, мѣщанъ, духовенства и свѣтской интелігенціи, а такѣжъ численно заступленого руского жѣноцтва довершила перемыска руска громада посвяченя осередка народнои работы — величавого Народного Дому. Обрядъ посвяченя вѣдправивъ самъ Владыка Преосв. єпископъ Чеховичъ при асистѣ крылошанъ въ пріавѣ представитѣльмъ мѣсцевыхъ властей автономичныхъ и державныхъ, а по патриотичной промовѣ удѣливъ архієрейского благословеня народному огнищу. Именемъ комітету будовы промовлявъ директоръ Цеглинскій, а вѣдтакъ вѣдпоручники товариствъ львовскихъ, стрийскихъ, бучацкихъ и т. д. Кантата „До Руси“ закончила се торжество, а въ вечеръ вѣдбувъ ся концертъ и комерсь. Зѣздъ бувъ такъ численный, що просторъ комнаты „Народного Дому“ лєдѣи могли помѣстити прибывшихъ зъ рѣжныхъ сторонъ краю на се народне свято. Перемыска громада може справдѣ гордити ся наглядными плодами своей ревной невсыпучей народнои работы. **193**

стрѣтивъ дикого кота. Стрѣливъ до него разъ, але не трафивъ. Тогда кѣтъ кинувъ ся на него и бувъ бы го перно зажеръ, якбы не сусѣды котрі сейчасъ поспѣшили на помѣчь Тамасови. Котнайперше ударами кольбоголомшено, вѣдтакъ застрѣлено. Томасъ має цѣле лице подерте, а два його пси що боронили пана передъ заѣдлостію кота, загризені.

— ВЪ Су Сити, Айова не выслѣдженъ злочинѣвъ отыскали на тамошномъ кладовищи около 200 гробѣвъ и здерли зъ помершихъ ихъ убраня. Полиція слѣдитъ зъ злочинцами.

— ВЪ ньюйорскомъ социалистичномъ деннику „N. Y. Volkszeitung“ було надрукованє оповѣданє Б. Грѣнченка „Голодь“ (Hunger).

— ВЪ Детроитѣ, Міч. па тролюкѣй полісменъ зловивъ двоухъ злодѣѣвъ нагорячѣмъ дѣлѣ, въ хвилѣ, коли обкрадали склєнь. Коли однакъ хотѣвъ ихъ завести на поліцію, нагло одєнь зъ зловленыхъ вытягивъ револьверъ и влучнымъ выстрѣломъ положивъ полісмена трупѣмъ на мѣсци.

— ВЪ Сєно, Нєв. выдавъ тамошний начальникъ поліції розказъ, щоби вѣсь муринъ въ протягу 24 годінъ опустали мѣсто. Розказъ сей выдавъ зъ той причини, що тамошній муринъ вѣдь довгого часу допустили ся страшныхъ надужитъ супроти бѣлыхъ житѣльѣвъ. Не було майже дня щоби якійсь муринъ не знасилувавъ бѣлу жѣнку або когось не обѣкрававъ, разбивъ, обрабувавъ. Полиція мала дуже много труда щоби здержати народъ вѣдлѣнчованя.

Хто зашле

Иванови Неметови докладный адресъ Рувандъ въ Польковѣ працюючыхъ по пѣльзакъ въ Амеракъ, той дастає красны дарунокъ.
John Nemeth, 457 Washington St., New York

ДАРОМЪ ДОСТАНЕТЕ!

Нову докторску книжку мѣстичу въ єбѣ пѣнай інформаціи въ рады для мушницъ и дѣтей, сля ишѣдете свои ии и адресъ:
O. P. Box 268, Madison Sq., New York

Розпука.

„Пане! Лише двацять ринських; тому прошу!“

Прокурор змірив его очима від ніг до голови і забурмотів:

„Я не дам жадного завдатку!“

„Алеж пане, як я до неділі довг не віддам, то мене викине на улицу!“

„Так, — а чому не заплатив довгу?“

„Два місяці, пане, був я в шпиталях, шість тижнів був страйк, до того умерла мені жінка — зима ся була для мене тяжшою від інших.“

Недбало підняв ся вельможний прокурор зі свого крісла тай з іронічною усмішкою сказав:

„Отже страйкувати можеш, а не маєш що їсти?“

„Робити я не міг хочьким хотів, сего ви, пане, не знаєте!“

Бухгалтер, що був перше лейтнантом, вмівав ся до бесіди.

„Се е той хлоц Черни — кітляр! Мій дорогий! на п'ятику гроші не видаєть?“

„Алеж я не пю, пане!“ Присягав ся Черни.

„Ні?!“ І показав погрудливо на ліву руку, на котрій висіло ще три пальці.

„То було нещасте, але пияком я не е! А коли хто мусить перенести яку нужду тоді перенесить і розпуку, мій пане. Горівка е в шиньку; як до неї ніхто не призвичаений — случайно однакж чоловік може там попасти ся, а велике колесо в темноті не знає иншої дороги як лише через руку. Але пияком я не е.“

Так, так, причиною того всего страйки. В нагороду належало бись буком за те — се була би однакова справедливість!

„Сей раз страйкував“, кепкували вельможні пани а бухгалтер аж зареготав ся.

„Вже трицять літ працюю в фабриці“, зважив ся відповісти кітляр.

І за тих трицять літ не міг ти віддати свого довгу?!

„То най таки дійсно викине мене на улицу в неділю?“

„А що мене се обходить? Прости господаря дому; впрочім в кітлярні роботи так мало, що ми мабуть замкнемо єї. А зі своєї кишені прецінь дарувати тобі двацять ринських не могу!“

„Добре, пане!“ вздыхаючи по хвили сказав старий і знов пішов до роботи. Він піднімав тяжкий молот до гори і з розмахом спускав его на жаркий цвях, що аж іскри сипали-сь, наче своїм рукам на перекир, аби їх змучити. В его сивій голові роїло ся, що незадовго прийде ся зі світлом розпрощати — так дали ся у знаки ему ті кітли...

* * *

Feierabend! Робота устала, як за одним потисненем пружини ціла фабрика застановила ся.

Непомук Черни відложив свій молот на бік і вийшов. Протискаючи-сь поміж робітників пішов вздовж дорогою по при сірі доми, понад котрими виставали димлячі ся комини.

„Прокляті сьвята! Сего тижня знов менше платіть за два дни. Коби хоч дочка могла знайти яку роботу. — Уже заробляла до п'яти ринських тижнево у пральні, та вчипив ся єї той лотер, молоді дівчини і — добре, що хоть неживе уродило ся... Розуміє-сь, старий прогнав єї з пральні, а син его пестить ся з иньшими, а она сидить в хаті і кашляє. Що має з того, що бігала по адвокатах та судах? Кілька тих ринських прийшло до хати, але з тої гризоти заховувала мати і умерла. Сих грошей що випроцесовала як раз було на порядний християнський похорон, чого небіжжа так собі бажала ще за житя. — І він буде старий; за оден, а вже найбільше за два роки, тогди на его місце прийде займат і тогди — так що тогди? Мусить чекати поки смерть не розлучить душу від костий.“ Так думаючого захопив сумерк; ледви до дому доліз.

В нужденній хатчині ще темно. Як увійшов до середини, засьвітив кавалок сьвічки, що була приліплена до коробки від цигарів.

„Маєш розум Бозано, що падиш сьвітла“, муркотів старий, „аби чорт не міг побачити біду.“

Дівчина не відповідала нічого.

„Ти уже знов без роботи?! Твої файні ручки думають, що суть щось иньшого, як мої робучі. Думалась перше, що будеш тепер мати крім мене ще одного порядного чоловіка в хаті, ніби мужа!“

„Може ваша правда!“ Сказала по тихо дівчина.

„Го го!“

Она кинула на стіл п'ятку, потім скулила-сь на печі в двое і розплакала ся. Старий витріщив великі очи на гроші.

„А то звідки?“

„Не питаєте!“

„Звідки?“

„Господар дому був тут перед хвилею по заплату а остатних вісім місяців. На его домагане ся я заплатила до остатного цента — разом з судовим кош-

том, в шуфляді лежить поквітоване. А се ще остало. Як хочете, то забийте мене!“

Старий ніби усміхнувся си, але на душі ему було гірко. Збентежений вдихав ся заблуканими очима в повітре і обняв голову своїми натрудоватілими руками. Коли він так глядів, дівчина взяла хустку, накинута на плечі і хотіла вийти.

„А куди?“

„Все одно“ відповіла она цілком обоятно, „на кілька літ доктор ще дасть мені удержане...! Неправда?“

Они обіймали одно другого і плакали разом.

* * *

Нема що закидати Непомукові Черному, що він позваляє так але продавати-сь своєю дочці. Він збарає ся і йде; скоро чим скорше, аж му волосе зіпріло. Як побачив з далека дім, тяжко здихнув.

„Пане!“ він скаже, „я е лише робітник, цілком звичайний кітляр, до того на шів каліка. Але свою честь нарушувати не позволю. Я е бідний, так бідний, що за остатних вісім місяців довг...“

„А Господи! Як він заплатить, коли не хоче прийняти сю офіру?“

Рахує і надумує-сь і знов рахує. Аж так зайшов на базар, де густа товпа людей швидкодала ся перед виставою. Він чув раз, що жінчини в елегантних дорожках часто суть нічим иньшим як приятельками богатих, старих панів. В тій хвили прийшло ему на гадку... Бозана таки ще собі нівроку гарна дівчина; коли она собі мудро пічне?

Підчас того думаня его чоло обіскло, а хтось кинув ему десять центів до шапки; его мають уже за жебрака. Завстидженій почав протискати-сь на бічну улицу: Ні, для него нема місця межі богатими людьми; чи знають они, що то значить нужда і голод?! Его напала якась скаженна. Він скреготав зубами, аби вгамувати сльози. Від зеркала з одної реставрації відбивало ся сьвітло на улицу. Він без притомности підвів шів пегли з дороги і кинув нею до середини у вікно. Як почув бренькіт скла, почав утікати...

* * *

Він біг по улицах, аж змучив ся так, що упав на дорогу. За ним ніхто не йшов; они згубили его слід. Недалеко видно було шильд якоїсь дестиларні. Він повільно встав і поволік ся в ту сторону. Его голова була така тяжка, що не міг думати. Він зайшов в шинок, потягнув горівки і в тій хвили ему зробило ся легко і весело. В тім надійшли два робітники і межі собою говорили: „Кинена цегла до реставрації трохи не забила на смерть...“ Він як почув єї слова, в тій хвили догадав ся, що то він кинув ту цеглу і розсьміяв ся. Потім зайшов до другого поблизького, великого шиньку і пив далі квас, чай, межі тим горівку — все мішав до купи. Він зробив ся вже такий веселий, що притягнув кельнерку до себе і з нею разом пиячив дальше. Як пропив вої гроші, котрі взяв від Бозани, тогди вийшов. До іраня волочив ся по улиці і слухав як шумів вітер. — Рано в фабриці він був перший.

Ранком налягла густа мрака, що на кілька кроків перед собою не можна було нічого видіти — в фабриці нічого не чути лиш грімане молотів при нктованю бляхи.

Нараз все перервало ся. Ланц, на котрім висів котел, попустив ся, а котел упав і старому кітляреви Черному придавив груди...

Як кровава пляма, продирало ся сонце крізь густу мраку.

З німецького переклав Г. Данишук.

Битва під Берестечком.

(Народні Думи).

І.

Висипали козаченьки з високої гори: попереду козак Хмельницький на воронім коні. „Ступай, коню, дорогою широко ногами; недалеко Берестечко і орда за нами. Стережи ся, пане Яне, як жовтій Води, їде на тебе сорок тисяч хоршої вроди.“

„Як став джура малий хлопець коника сідлати, стали в того кониченька ніженьки дрожати. Як заговорить козак Хмельницький, до коня словами: „Не доторкай ся, вражий коню, до землі ногами!“ „Чи не той то хміль, хміль, що на тички веш ся? Чи не той то козак Хмельницький, що з Ляшками беш ся?“

„Ой не я той хміль зелений — на тички не вю ся: Ой не я той козак Хмельницький — з Ляшками не бю ся.“ „А де-ж твої, Хмельниченьку, воронії коні?“ „У гетьмана Потоцького стоять на припоні.“ „А де-ж твої, Хмельниченьку, кованії вози?“ „У містечку Берестечку заточені в лози; Що я з вами, вражі Ляхи, не по правді бив ся, Як приустиив коня вороного — міст мені вломив ся!“

II.

Кину пером, лину орлом, конем поверну, а до свого отамана таки прибуду.

Чолом пане, наш гетьмане, чолом батьку тачи!

А вже нашого товариства багачко не має!

„Ой як же ви, панове молодці, ой як ви ставали, що ви своє товариство на віки втерали?“

„Становились, пане гетьмане, плечем об плече, ой як крикнуть вражі Ляхи, у цень посієм!“

„Ой що-ж ви, панове молодці, що за добич мали?“

„Мали коня у наряді, та Ляхи одняли!“

Зима прийшла, хліба нема. то-ж нам не хвала;

Весна прийшла, ліс розвила, всіх нас покрила.

(Записано М. Костомаровом на Волини).

Які то є люди на землі?

Такъ буде зватись слѣдуюча, осьма зъ ряду, книжочка просвѣтного видавництва им. А. Бончевского „Слово“.

Книжочка ся выйде ажъ на другій мѣсяць (якъ 8 и 9 число сего издавництва) а то зъ сѣи причини, що буде се дуже больша книжка якъ котранебудь зъ тыхъ, що выйшли попередни.

Она буде мѣстити въ собѣ описи и звичаї людей бѣлыхъ, чорныхъ, червонныхъ, жовтыхъ, які тольки жиють де на землі. Въ нѣй буде намальована такожъ мапа, на котрій кождый зможе прочитати де які люди живуть и якъ называють ся. Буде мапа, що показує яке котрі люди мають волосе, буде нарисоване древо, що вказує якъ одні люди водѣ другихъ водѣ лювались и о скілько одні зъ другими спорѣднені.

Кромѣ сего буде въ сѣй книжцѣ понадъ 20 образковъ, що представляють людей живучихъ по всѣхъ частяхъ свѣта: въ Европѣ, Азії, Африцѣ, Америцѣ та Австраліи.

Се е оденъ зъ многихъ образковъ, які будуть замѣщені въ тѣй книжцѣ, котрый представляє чоловіка зъ народу званого Веда.

Ся книжка буде коштувати 50 центѣвъ. Пошлемо єї лишъ тымъ, що заплатили предплату на „Слово“ въ сумѣ \$1.50 на рікъ.

Хто пришле намъ \$1.00, тому вышлемо сю цѣкаву книжку и ще 7 книжочокъ, які выйшли передъ нею — разомъ 8 книжочокъ, котрі, если купувати ихъ особно, коштувалибы доляри и 70 центѣвъ.

Хто намъ пришле \$1.50, тому вышлемо тыхъ 8 книжочокъ вартости \$1.70 и еще 3 книжочки, що выйдуть въ слѣдуючѣмъ роцѣ. А хтѣбы приславъ намъ \$3.00, тому будемо высылати и книжочки (одну що мѣсяця) и часопись „Свободу“ (одну що тижня) черезъ 12 мѣсяцѣвъ.

Грошѣ посылайте на такий адресъ:

SLOVO, Box 353, Scranton, Pa.

СМѢШНЕ.

Мужикъ: Кажуть, що щеплене вѣспы помѣчне, а я сему не вѣрю. Тогѣдъ я нащепивъ вѣспу моему малому, и щожъ ему помогло? Упавъ зъ печи и забивъ ся!

*

На весѣлю вылавъ слуга молодѣй на сукню тарѣль росолу. Она тымъ страшно заклопотала ся, а слуга каже: „Не торбуйте ся, панѣ молода, росолу е ще цѣлый горнець“.

*

Чоловѣкъ: „Ой, ой — жѣнно я хорый принеси по горѣвки, бо я сегодня не встану“.

Жѣнка: „А тобѣ що таке, ты цѣлу нѣчь добре спавъ“.

Чоловѣкъ: „Правда, що спавъ, але ты не знаєшь що менѣ снило ся, що я десять кѣпъ жита змолотивъ“.

ДОПИСИ.

Зь Coatesville, Pa.

У насъ не багато Русинів, перкви у насъ нема, анї польского костела анї жадної організації рускої. Русинів галицьких нема, тільки угорських кілька родили і троха Словаків мадяронів. Они по фабриках роблять по ярдах. Они хочуть робити за доллара, то є паскудне племя. Тепер дописую до нашого рускої часопису, щоб ся зь наших Русинів ніхто не пускав тут іти за роботу, бо ту роботу не достає а хотіли б роботу доставити, то на борді нема де бути, бо тут такі мнотимешкають, що чужим мужам жінки позабирали. Тут небогато хто заглядає, бо то в лїсї фабрик єсть кілька, але не роблять тільки дві фабрики а решта може до нового року будуть пусто стояти. Єще разь напам'яну, щоб ся ніхто не пускав тут за роботою, най своїх грошей на дурно не тратить.

Прошу доносити до „Свободи“ як де робота иде, бо наших Русинів багато безь роботи сидить.

И. Н. Г.

Зь Desloge, Mo.

Недавно читалисьмо в нашій „Свободі“ допис зь нашого плейзу підписану членом братства и „Р. Н. Союзу“. Читалисьмо в той допис, що мы робимо всї в оловяних майнах при тяжкій роботі и небезпечній а то єсть щира правда. Тепер на 29 Октября притрафило ся велике нещастє в майнах, бо нагло забило нашого краяна Данька Барну зь Полян, повїту Кросно, Галичина. Був єще молодий чоловік, мав 30 лїт. Другий разь прийшов до Америки; в краю оставив жену и малу дитину безь жадної помочи, анї до братства, анї до Р. Н. Союзу не належав, бо недавно в краю прийшов, яких 7 мїсяцїв. Вон думав, що єще має на то часу досить, аби приступити до братства а по друге вон не знав що ся зь ним так стає. Тож прошу вась дорогий братя Русини, котрі єще не належите до братства анї до Р. Н. Союзу, то приступайте, не відкладайте на дальше, анї не жалуйте тих центів що ся платять, бо ніхто не знає, що кого чекає.

Подивїть ся як той небабчик о 7-й годинї ввечер йшов вдороз до роботи а о 11-й годинї скінчило ся его жите, бо нагло упав на него камїнь зь гори и забив на мїсци.

Друге нещастє знов стало ся 1-го Новембра в St. Francois, Mo. Так само камїнь зь гори упав на нашого брата и бувшого касїера нашого братства Петра Смаджа и зранив его мало що не смертельно. Кождий зь вась може належати до братства и до

Р. Н. Союзу. Вступне тепер після нових статутів дуже мале а в мїсяцю Януару 1905 р. буде ся приймати до Р. Н. Союзу безь вступного до 31 року а в 31 до 45 за половину вступного. Єще прошу вась брати, котрі єте вже записані в Р. Н. Союзі и достає „Свободу“, то давайте є читати и тим, що не достають и заохочуйте их, аби прийшли зь вами на мїтинг и дали ся записати до братства и до Р. Н. Союзу.

Я бим рад, аби насъ було як найбільше а в разі якого випадку, якого нещастя, аби наш дїти або рідина не плакали ся на нас, же зме их лишили безь поратунку.

Теодор Ревак,
секретарь братства св. Й. Хрест.

3 Buffalo, N. Y.

Дня 25-го Октября 1904 р., о 7-й годинї вечер в гали п. Марцінковского 432 Amherst, Str. Блек Рак, відбув ся перший великий руский бал, устроений ново з'організованим товариством руских молодців під назвою „Злокеанська Україна“. На сїм балу було много Русинів так місцевих як і позамісцевих, і людей инших народностей. Мав я спосібність бути на балах вже нераз по инших руских плейзах, але так красною и веселого балу єще не видав. Оркестра руска, котроку диригував руский молодець Василь Колодїньский, пописала ся знаменито. Бал привіс немалий прихід. Найбільше утішили мене рускі пісні. співамі рускими молодцями, котрих вже довгий час не чуємо, єще як в нашім рускім ріднім краю.

Щастє ім Боже!

Н. Гладкий.

НАДІСЛАНО.

Syracuse, N. Y.

Хвальна Редакціє!

Прошу подати до прилюдної відомости отсих кілька слів правди у відповідь на допис „членів братства св. о. Николая“ з Elmira, N. Y. поміщену в часописи „Правда“ в ч. 42 з 10 Нов. с. р.

В згаданій дописи сказано при кінці між иншими, що о. Велигорский і Гриняк „ходили по домах и бунтували людей, щоб приставали на радикальну віру“.

Правду кажуть „чесні“ члени братства св. о. Николая, що я ходив по домах в Elmira, N. Y. В однім лем пробрехали ся, а то, немов я намовляв на віру радикальну, бо крім колектованя на церков, иншого наміру ходити по хатах у мене не було, о чім посвідчать Козма Мовчан і Василь Юрчак. Признаю ся отверто, що перший раз чую про якусь там „віру радикальну“. Не знаю навіть, які она має основи. У мене лем одна єсть віра — християнсько-католицка, — тая, в якій мої батьки зросли, та в якій я зїстав

охрещений і вихований, а тої віри навіть „святїйший Синод“ не вирве з мене навіть яку архимандрію для мене на Камчатці приобіцяв за відступство від католицкої віри. Нехай мені „чесні“ дописувателі, „Правди“ докажуть фактами, що я когось намовляв на „радикальну віру“, а тогди ударю ся в груди, признаю ся ідом „согрїших“ і прийму на себе покуту, навіть від самого редактора „Правди“. — А если того не докажуть, то зїстануть раз на завісї клеветниками, рабівниками чужої чести, помимо, що ся підшили під покров св. О. Николая. Було би краще, колиби они були собі взїли за патрона редактора „Правди“ — та не сквернили імени великого угодника Божого св. О. Николая.

Заявляю також, що на будуче не буду відповідати на жадні подібні дописи, бо уважаю се ниспим моєї чести.

Вільно собаці і на сонце дзявкати.

о. В. Гриняк.

НАДІСЛАНО.

Польско-німецько-змархвансько-єзуїтско-васелїанський тепер царославний батюшка Ольшевский плаче за Мейфїлдом.

Піше він до Бучача в листах що го дяк вигнав з парафії, і що через дяка дістав значно меншу парафію в Равсаїс-у. З того пізнати, що батюшці більше розходить ся о бизнес, як о царославну місію.

Не знати як се тепер розібрати? Чи атеїст Іоан був, і чи єсть під властію Єп. Тихона? Чи може був, і єсть під властію дяка?

Сей.

Просимо не забути!

Дуже часто лучає ся, що чоловік хоче собі записати „Свободу“, але не знаючи, що „Свободу“ можна замовляти в кождім часі а не лиш перед Новим Роком — чекає нераз пїльми мїсяцями, доки не прийде Новий Рок. Отже подаєм до відомости всїм, що „Свободу“ можна замовляти в кождім часі та що мы высылаємо Свободу через 12 мїсяцїв, кождому хто пришле \$2.00, безь взїяду на се в якій часі Свобода замовлена.

Друге на що хочемо звернути увагу наших платників є те, щоб нам писали монї-ордер (карточку) коли Свободу замовляють, бо безь монї ордеру мы тут грошей достати не годї. Нераз лучає ся, що чоловік пише нам, щоб єму посилати Свободу и що посилає на неї гроші, а тимчасом грошей нема, бо вмїсто послати нам монї ордер, вон сховав его до куфра, думаючи, що се квіт вїд грошей.

Третє на що повинні звертати увагу наш читателі є те, щоб при зміні адреси подавали крім

новби також свою стару адресу, а члени Союзу також имя свого братства або число вїдділу Союзу до котрого належать. Вправді и безь тих рїчей мы могли б зміняти адреси читателя, але се вимагає нераз втрати дуже багато дорогого часу, и тому наш читателі повинні зрозумїти нас и придержуватися повисшого правила. Четверта рїч о яку просилисьмо наших читателів є тая, щоб, если що небудь до нас пишуть, писали всегди виразно, зрозумїло и, сли можливо, лиш на одній сторонї паперу. Особливо ж адреси треба всегди дуже докладно и виразно виписувати, бо невыразні и недокладні адреси бувають опісля причиною многих непорозумїнь и неточностей.

Редакція „Свободи“.

БАЧНОСТЬ!

До всїх Братств и вїдділів Руского Нар. Союзу!

Понеже на Головної Конвенції в Shamokin, Pa. референт статутів, уложив табелю вступного для нові приступаючих членів, маючи на дїлі, що половина того вступного має оставати в касі мїсцевих братств, и що тая ухвала не перейшла, для того установляє ся, щоб братства и вїдділи Р. Н. С. побирали вступне як слїдує:

p>
Від 16 до 20 лїт скінчених безь вступного;
Від 21 до 25 лїт скінчених вступне 25 цт.;
Від 26 до 30 лїт скінчених вступне 50 цт.;
Хто має 31 лїт скінчених вступне 75 цт.;
Хто має 32 лїт скінчених вступне 1.00 дол.;
Хто має 33 лїт скінчених вступне 1.25 дол.;
Хто має 34 лїт скінчених вступне 1.50 дол.;
Хто має 35 лїт скінчених вступне 1.75 дол.;
Хто має 36 лїт скінчених вступне 2.00 дол.;
Хто має 37 лїт скінчених вступне 2.25 дол.;
Хто має 38 лїт скінчених вступне 2.50 дол.;
Хто має 39 лїт скінчених вступне 2.75 дол.;
Хто має 40 лїт скінчених вступне 3.00 дол.;
Хто має 41 лїт скінчених вступне 3.50 дол.;
Хто має 42 до 45 лїт скінчених 5.00 дол.
Такє вступне всї братства и вїдділи Р. Н. С. мають побирати вїд нові приступаючих членів.
Вїд Головного Уряду Руского Народного Союзу:
Б. Кирчів, пред.,
С. Ядловский, секр.,
А. Шаршон, касїєр.

ОГОЛОШЕНЕ.

Пошукує ся в Cincinnati, О. когось до удїлюваня початків язика руского. Зголошення по англїйськи, німецьки або французьки на адресу: Vely, 1215 Elm St.

— Хотите бесплатно и скоро зайхати до старого краю, або спровадити родину зь краю, купити собі шифарту вїд John a Nemeth-a, 457 Washington St New York, N.Y.

Пісня про Канаду.

Закувала заулучка у зеленім гаю
Ой незнає отець-мати як я пробуваю.
Чи ми добре, чи ми гірко, чи я все бідую,
Ой циж бо я єдно сьвято ту пересьвяткую.
Хоть велике сьвято прийде я мушу робити,
Як не роблю, то у вечер треба відходити.
Тай не оден ту чоловік бідую, бідую,
Як не хоче він робити, зараз го сквітує.
Гой як его бас сквітує він стане думати,
Тай помалу йде дорогов тайзи* рахувати.
Та ще добре рахувати, як має що їсти,
А як вїйде миль зо двїсті то не може сісти.
Ой на весні куда глянеш горами, лісами,
А все „войско“ машерує з білими торбами.
Ой Канада край широкий, сторона велика,
Ой в Канаді люди ходять як худоба дика.
Ой як прийде до Канади обрядків не вміє.
Тай от як то все забуде тай борзо здачіє.
Ой не одні ту Русина, зле вни поступають,
Свою мову понижають, чужу переймають.
Не штука то чужов мовов тутка говорити,
Але й свою рідну мову не треба нижити.
Ой єдні ся ту зпольщили, други змазовіли,
А треті ся зангліїчили, руске залишили.
Бо Англіки такі люди, що ся насмівають,
Русин своє покидає тай до них пристає.
Як ту отець дївча має тай стане думати,
Треба єї як найскорше до міста віддати,
Та не буде тут на фармі з нами бїдувати.
Потом в місті буде ліпше єї пробувати.
А за місяць не пізнаєш, бо вна вже спаніє,
А вжеж вона говорити по руски не вміє.
Вона тогди вже не хоче Русина і знати,
Вна не хоче до рідного тата ся признати.
Уважає рускі діти ліпше поступає,
Тай рускої мови й віри ви ся не вистедає.

Василь Угач,
з села Імні, П. Снятин, Галичина.

* дерев'яні пороги, на яких спочивають желїзні шини.
** люди за роботою.

На Народный Фондъ

зложили недавно отей добродїї слїдуючї жертвы:

1) о. А. Улицкий, Ансонія, Кон.	2.00
2) Не названий добродїй зь Балтиморъ,	
М. Д.	9.00
3) Иванъ Фаринякъ, Алвертонъ, Па.	3.00
4) о. Йосифъ Чаплиньский, Ст. Луї, Мо.	2.00
5) Т. Пелехъ на хрестинахъ у А. Спївака,	
Ансонія, Кон.	6.00
6) Кузма Здеба на хрестинахъ у А. Секулы, Пасейк, Н. Дж.	1.55
7) М. Котелець на хрестинахъ у Д. Стецька, Бофало, Н. Й.	1.50
8) Н. Кулянда на хрестинахъ у М. Шептака	2.85
9) Г. Мидякъ на хрестинахъ у В. Ямельского, Ланкастеръ, Н. Й.	3.55
10) Пелехъ на заручинахъ у Ивана Коваля в Шелтонъ, Кон.	2.40
11) у Ивана Паславского на хрестинахъ в Пїтсбургу	2.15
12) Александръ Горощакъ и Антонъ Каня на хрестинахъ у Петра Губяка в Микисъ Ракс	11.70
13) Федоръ Поливка зь Гейзлтонъ	1.77
Разомъ	\$49.47

Дякуючи сердечно всїм доброохотным дателямъ, прошу и других Русинів поспїшити за ихъ добрым примѣромъ.

о. Павло Тимкевич, секр. Нар. Фонду.

Читайте, що каже Др Ландесъ:

Я маю найбільшу практику в Сполученихъ Державахъ, Канаді, Мексики и Полудневої Америці.

Через 20 лїт я лїчив. Але сли можеш бути вылинь слабости мущин. лїчений, я тебе вылїчу. Лїчу лиш мущин. Що небудь тобї домагає Але и вылїчу их. скажи або напиши менї. Вылїчу кождий випадокъ. Хоробы мїхура и почокъ. до якого ся возмю. Хоробы крови и шкїри. Если є не до вылїченя не беру ся до него. Утрата памяти. Утрата мужеской силы. Сли не можеш бути вылїчений, скажу тобї вїдчу безь болю, не задертверто. Л 194 жую вїд праці.

Що року лїчу тысячї людей.

Роблю сотки операцій що мїсяця.

Вылїчу тя дома, сли не можеш прийти до мене.

Панятай: Порада особиста або листовна даромъ.

Сли єси хорый зайди або напиши до
DR. LEONARD LANDES,
140 E. 22nd St., New York, N. Y.

„SVOBODA“

(WEEKLY)

THE RUTHENIAN WEEKLY
published every Thursday
at 209 Linden Str., Scranton, Pa.JNO. J. ARDAN,
Publisher and Editor.

Terms: Two dollars a year.

Established 1893

Advertising rates furnished
on application.Entered as second-class matter July 16
1903 at the post office at Scranton, Pa.
under the Act of Congress of March 3,
1879.

„Свобода“

Часопись для русского народа в
Америці и органъ „Р. Н. Союза“,
выходитъ по тѣмъ же вѣдѣннѣмъ
и коптѣмъ:Въ Америцѣ на 12 мѣсяцѣвъ... \$2.00
До старого краю на 12 мѣсяцѣвъ \$2.00
Въ Америцѣ на 6 мѣсяцѣвъ... \$1.00Галачане можуть замовляти „Свободу“
черезъ Книгарню Шевченка ул. Чарнецького 26, Львівъ.Оплачувати газету треба все-
гда зъ гори.Гроші треба посилати вѣ рѣдѣстрованихъ лѣсть або черезъ експресовый, або
почтовый money order (моя ордеръ). Мо-
ney order, то е картонку, котру доставите
вѣдѣ почтара або агента на експресовѣмъ
офісѣ, пошлѣть намъ, бо безъ того мы не
можемъ грошей доставити.

Адресъ:

„SVOBODA“
Box 353,
SCRANTON, PA.Хто хоче, щоби его адресъ змі-
няти мусить подати намъ, крімъ
нового, такожъ свій старий адресъ.

Замѣтки.

Наші люди немовъ ти-
дѣти. Сварять ся надъ дур-
ничками, тратять на нихъ
дорогий часъ и гроші а
важнѣйшій рѣчи осталя-
ють на боцѣ. Доказомъ сего
хотѣли дописъ зъ Оверсто-
ну (Канада) п. з. „Вандру-
ючий звѣн“, яку мѣстимо
въ отсѣмъ числѣ „Свободы“:Скрентонскій Русини
вѣдѣ церкви Пресв. Дѣвы,
тѣшать ся що латинскій
бискупъ Губанъ посвятивъ
имъ камѣнный хрестъ пе-
редъ церквою, ба навіть
дѣлять ся сею утѣхою зъ
другими Русинами черезъ
„Ам. Рус. Вѣстникъ“. Тѣ-
шать ся тимъ, надъ чимъ
повинні бы плакати. Се
такъ виглядає якъ колиби
вѣдѣ тѣшали ся, що ну
стали вонка до своєї коша-
ры. Платять свои тяжко
запрацьовані центи на те,
зъ чого колись чужі будуть
користати. Але оно инакше
и не може бути. Если слѣ-
пий слѣпого провадитъ, о-
ба впадуть въ яму.Редакторъ вѣдѣ ньюор-
ской газеты все ще старає
ся перекопати людей, що
вѣдѣ невинный, що вѣдѣ
мученикъ, що о. Стефано-
вичъ завинивъ и т. п. Все
му тому хіба дурный по-
вѣрити. Если Гладикъ мавъ
правдиві а не брехливі
докази на о. Стефановича,
то чому не прийшовъ до
суду на право и не пока-
завъ ихъ, лишъ теперъ хоче
засипати людямъ пѣско-
мъ очі? Въ судѣ мавъ вѣдѣ
найліпшу способність до-казати свое невинность,
але сего не зробивъ, бо
знавъ, що все що писавъ
перше и теперь пише е
вымыселъ и чиста брехня.Пише органъ о. Обушке-
вича, що о. Подгорецкій не
хорый, бо писавъ лѣсть до
своихъ парохіянъ въ Нью-
арку. Що о. Подгорецкій
бувъсправдѣ небесечно хор-
ый на се е свѣдоцтва лѣ-
карѣвъ и свѣдоцтва людей,
котрі его въ слабости вѣдѣ-
вѣдували. Хотяи ще не зо-
вѣмъ здоровъ, о. Подгорец-
кій мусѣвъ повернути на-
задъ до Джерси Сити, бо о.
Обушкевичъ вразъ зъ Гла-
дикомъ хотѣли въ подлый
способъ вѣдоброти ему ку-
сень хлѣба. Се щось горь-
шого и подлѣйшого вѣдѣ
скебѣвства, бо скебѣ вѣдѣ
бирає хлѣбъ не хорому а
здоровому страйкерови.
Скебѣ иде дуже часто ро-
бити лишъ длятого, бо не
має що ѣсти — о. Обушке-
вичъ має що ѣсти, має ма-
етокъ вартости понадъ двай-
цять тисячъ долларѣвъ, має
парохію а однакъ напосѣвъ
ся знищити хорого чоловѣ-
ка. Если передвчасный по-
воротъ о. Подгорецкого вѣдѣ
здоровлю, то вина за се
впаде не на кого другого
а на сиву голову о. Обуш-
кевича.Пане Ілія Борухъ! Сли
хочете полемізувати, на-
вѣчѣть ся впередъ лѣпше
читати або не перекручу-
те чужихъ слѣвъ. Такъ са-
мо не мѣшайте всего якъ
горько зъ кауустою. Розум-
ніи люди говорятъ впередъ
о одной рѣчи а ажъ опѣсля
о другой. Вы начинаете на-
разъ говорити о многихъ
рѣчахъ а не кончите жа-
дной.Словацка и польсна
безличность.На всеславянскѣмъ зѣзѣ-
дѣ въ Ст. Луі, Мо. оденъ
зѣ Словаковъ, п. Ферен-
чикъ, читавъ передъ зобра-
ными таку статистику Сло-
ваковъ:„Мы американскій Сло-
ваки зъорганізовані такъ:
Народный Словенскій
Сполокъ має членѣвъ 17.000.
І Католи. Слов. Еднота
23.000. Пенсилвенійска
Римско и Греко Католика
Еднота 6.000; Слов. Еванг.
Еднота 4.000; Слов. Соколъ
2.500; Слов. Венецъ Амер.
Орла 1000; другой мѣсцевіи
організації около 5000; зна-
чить всѣхъ зъорганізова-
ныхъ словацкихъ мушанъ
е понадъ 58.500.Жѣвочий організації суть
такі: Живена 5000 членѣвъ;
Слов. Жевѣска Католи. Ед-
нота 7000; Пенсилвенійска
Римско и Греко Католика
Слов. Соколъ 500. Разомъ
15.500. До того Соеди-
неніе 13.000 членѣвъ —
разомъ зъорганізованныхъ
словацкихъ мушанъ и
жѣнокъ е 87.000.“Поминувши се, що въ
усѣхъ майже словацкихъ
організаціяхъ въ Америцѣ
угорскій Русини становлять
третю часть членѣвъ а въ
деякихъ половину, мусимозапротестувати противъ се-
бе, щоби Словаки навітьъ
„Соединеніе“ рахували за
свою організацію. „Соеди-
неніе“ зѣстало заложене
якъ руска організація а не
словацка и такимъ повин-
но зѣстати. Намъ дуже ди-
вно, що присутнійа зѣзѣдѣ
урядники Соединенія и чле-
ны московільской партіи
не запротестували противъ
сеи безличной захланности
Словаковъ.„Словацка „статисти-
ка“ повинна бы отворити
очи тутешнымъ угорус-
кимъ священникамъ. Своєю
байдужностью до справъ
народныхъ русскихъ и сво-
єю малярщиною, они вѣдѣ-
нижаютъ угорускій народъ
вѣдѣ себе и зиганяють его
просто до словацко-москво-
фильской кошары. Пора о-
тамитись.Подобну безличну за-
хланность показываютъ и По-
ляки. Ось на давнѣ польскій
„вченый“ Лютославскій на-
говоривъ одному Амери-
канцеві таке, „що Польша
мусить бути на ново вѣдѣ-
будована а въ складѣ еѣ
будуть входить 20 міліо-
новъ властивыхъ Поляковъ,
20 міліонѣвъ Русинѣвъ и 5
міліонѣвъ Литвинѣвъ. Ся
будуча Польша буде сяга-
ти вѣдѣ Балтійского моря
до Чорного. Еѣ портами
будуть Рига, Кенігсбергъ,
Гданьскъ и Одеса. Буде о-
на, розумѣе ся, республикою;
бо Польша всегда была ре-
публикою навітьъ хотяи ко-
роновала одного чоловѣка
собою выбраного и звала
его королемъ.“ Такой дурни-
цѣ говорилъ п. Лютослав-
скій а Американецъ взявъ
и выдруковавъ. (Review of
Reviews, Nov. 1904). И про-
тивъ сего такожъ протесту-
емо якъ взагалѣ протесту-
вати мусимо противъ вся-
кого апѣкунства зѣ сторо-
ны Словаковъ, Поляковъ,
Москалѣвъ чи другихъ
„братѣвъ Славянъ“. Мыжѣ
е доросліи люди, не дѣти
и саміи потрафимо собою
порядкувати. Словаки не-
хай рахують саміи себе, а
Поляки сли хочуть вѣдѣ-
будувати свою польску „ре-
публику“, нехай будутъ
еѣ саміи для себе а не для
Русинѣвъ. Вѣдѣ такоижѣ
„республики“ якъ була не-
бѣщка Польша, сохрани Бо-
же каждый хрещеный на-
родъ навітьъ и польскій.Що пише російска часо-
пись про Росію?Нашому Русинѣви неразъ
трублять и тутъ е въ краю
про хлонскій рай у Росіи,
про еѣ могучѣсть и силу, а
хто зважить ся заперечити
ей брехнѣ, того звать зрад-
никомъ, соціалістомъ, жи-
довскимъ прихвостнемъ и т.
п. Ввиду того не вѣдѣ рѣ-
чи буде мабути познакоми-
ти нашихъ читателей зъ
тимъ, що пише про Росію
не якась тамъ украинська
або жидѣвска часопись, але
одна зъ найновѣйшихъ
російскихъ часописей, що
звѣсь „Новое Время“ и вы-
ходить въ Петербургѣ. Ось
що она пише:„Народна інтелігенція е
безъ сумнѣву жереломъ ве-
ликой силы, але де она емѣжъ нами? Чи показуєсь
она въ майже згальній
темнотѣ російскихъ масъ,
мѣжъ тимъ якъ всѣ сусѣд-
ніи народы бѣли чи жовті
посѣдають менше або бѣль-
ше згальну народну про-
свѣту? Знане читаня и пи-
сання моглъ бы стати прак-
тично загальнымъ въ про-
тягу 50 лѣтъ. Тамчасомъ
читане и писане все ще оста-
ється у насъ збыткомъ въ
тысячу лѣтъ пѣсля св. Ки-
рила. Моральность нашего
народу е далеко низша якъ
нашихъ сусѣдѣвъ...“Нечестность въ всякихъ
зносинахъ, зѣпсуге, нею-
дьяность, пѣянство, погор-
да для людскихъ правъ —
все те проникає массы на-
шого народа до самого
пѣнѣку. Народна штука краю
е зовѣмъ незначна, людо-
вого письменства нема. Цѣ-
ла наша цивилизація пози-
чена а однакъ е найнишѣю
въ свѣтѣ. Чи може народ-
на інтелігенція показуєсь
пѣдѣ плащемъ матеріального
богатства? Певно, що въ насъ
истнує укритая продуктивна
сила и деяка енергія и
талантъ. Однакъ Росія е
безъ сумнѣву найбѣдѣй-
шимъ краємъ въ свѣтѣ.
Массы нашего народа жи-
ють въ нуждѣ... На жов-
тѣмъ Выходѣ народна спо-
собность показуєсь кромѣ
другихъ рѣчей въ недоста-
жамъ высоко стоячѣи упра-
вѣ землѣ. Я е Москаль до
самого пѣнѣку моихъ костей
и люблю мой рѣднѣй край,
але въ житю моихъ сопле-
менниковъ бачу не тріумфъ
анѣ народну інтелігенцію,
але особливу народну тем-
ноту, тяжку мраку, котріи
суть природнымъ наслѣд-
комъ пониженя великого
народу. — Ся страшна тем-
нота народа вяже навітьъ
образованіи клясы. Слѣпе
упереджене товпы слѣдне
навітьъ на верху сусѣдѣль-
ности... Хочъ и зъ великимъ
жалемъ, але мушу сказати,
що Росія не лишъ е побѣ-
дима, але можливо навѣтъ,
що зѣ всѣхъ другихъ кра-
ѣвъ еѣ найлегче побѣдити.
Народъ зведеный до жебра-
чѣи торбы, страшно тем-
ный, зниженный до такого
варварства, що ставъ обо-
ятнымъ на свою судьбу,
народъ що немає що ѣсти
а однакъ безмѣрно запива-
єсь, народъ хоровитый, —
чижъ прийшовъ часъ, щоби
такій народъ панувавъ надъ
свѣтомъ?Питане чи вѣдѣ въ силѣ
задержати свое власне ста-
новіще на землѣ?..Такъ пише одна зъ най-
поважнѣйшихъ російскихъ
часописей. Яке мізерны-
ми ввиду сего, показують
ся брехнѣ всякихъ москво-
фильскихъ писакѣвъ!

Вандруючий звѣн.

Overstone, Man., Canada.
Нинѣ, коли одніи люди слѣ-
дятъ обороты войны, другиі
заводять школы, закладають
братства, читальні, то Овер-
стонцѣ зновъ сушать собі го-
лови надъ чимъ иньшемъ, а
тимъ е звѣн. Видѣвъ може хто
чоловіка, що не загіє мі-
сця, чувъ про чудесні обра-
зи, що переходять на инь-
шіі мѣсця, але щоби звѣн мігъвандрувати, певно ніхто не
чувъ. Одніи кажутъ, що вінъ
вищує кару богу, другиі спо-
діють ся якихъсь чудесъ, та
й я відъ себе скажу, що вінъ
вищує щось нового.Звѣн той, треба знати, е
звѣн звичайный, якъ всі звѣ-
ни, на вид, от собі звѣн,
але якийсь таємничий духъ
криєсь в его відрі, надъ я-
кимъ людска сила не має
власти. Ніхто і ніщо, якъ
кажуть, не може его відъ
вандрівки повстримати.Недавно, бо на початку
1903 р. прийшовъ той звѣн
до Оверстоу і замешкавъ
в церкві гр. католицкій.
З початку заховувавъ ся до-
сить спокійно, але опѣсля
покинувъ церкву і пѣйшовъ
до Ю. Ф. Погостивши кіль-
ко там, вернувъ назадъ до
своѣй церкви, але роздумав-
шись, з перѣ порога завер-
нуєсь і пѣйшовъ до Ц. А.
Але і тутъ було щось не те,
бо невдовзі бачимо его в дру-
гій, „независимій“ церкві.
Люди відотхнули, думаючи,
що якъ разъ тамъ его місце —
та завелись. Ся церква, хочъ
і не стара, скоро ему на-
доіла, тожъ задумавъ вернути
до першої церкви. Уже пе-
рейшовъ бувъ з половину до-
роги, якъ в тімъ щось „на
него напало“, і звѣн завер-
тає в бѣк, та корчами-ліс-
комъ зновъ до П. А. Тутъ вже
ніхто й не повіривъ би, але
справді незадовго почвалявъ
ажъ до Емерсону (Emerson).
Не близька дорога — 18 англ.
миль. І по такъ далекій до-
розі не спочавъ нашъ пѣнѣк,
але, зорудувавши що треба,
в ночи вертає до Оверстоу,
іменно до Я. Ф. Проспав-
шись, посидѣвши раненько
до церкви гр. католицкій.
Але і тутъ не бувъ конецъ
его подорожий. Одної бо
ночі, коло опівночя вий-
шовъ з одної і простѣсько
до другої церкви. Обійшовъ
ши разъ чи два, вертає зновъ
до своѣй (гр. кат.) церкви,
але вже иньшою дорогою.
Тутъ вінъ вже зістає і до сеї
хвилі. Якъ буде дальше —
не знати, але коли вірити
очевидцямъ, то повстають на
німъ зновъ якісь дивні озна-
ки, що заповідать мабути
нову зміну. Кожда хвиля
непевна. Гідне уваги й те,
що звѣн той не має пори-
до вандрівки, а такъ, коли
випаде, та й те, що йдучи
реве, ажъ земля дрожить,
немовъ сѣміючись зъ... пара-
фіанъ. А найважнѣйше то
вже хіба те, що всякі зъу-
сила наймудрѣйшихъ „магі-
ківъ“, такъ близшихъ, якъ і
дальшихъ, показались даре-
мними. Ніхто его на мѣсці
задержати не в силі. Тожъ
старі, досвідчені люди по-
відѣють, що всі ті „пече-
шества“ коштують его о-
коло 400 долларѣвъ (а самъ
коштувавъ 60 долларѣвъ).Ось вамъ точнѣска правда.
А написавъ я вамъ отсе на
науку, а радше пересторо-
гу, щоби часомъ, якъ кому
захочеть звона, то щоби,
кажу, не попавъ на такий
самий, бо се правдива кара
божа. Пізнати его легко,
тільки треба троха розуму..
Б.— Хотите, щоби вашъ грошъ безпечно
и скоро булъ высланъ до старого краю, то
вамъ то зробити John Nemeth, 457 Wash-
ington St. New York, N. Y.Що чувати
въ свѣтѣ.ДОНОСЯТЬ черезъ Вѣ-
дѣнь зъ Варшавы, що прий-
шло тамъ до небувалыхъ
доси заворушень дня 14-го
падолиста. Уоружена товпа
народу зѣбрала ся передъ
палатою губернатора и кри-
чала: Прочь зъ мобіліза-
цію! Прочь зъ войною!
Прочь зъ царомъ! Завѣва-
но войсько. Мѣжъ вой-
ськомъ а товпою прийшло
до завзятой борбы. По о-
бохъ бокахъ богато заби-
тыхъ и раненыхъ. По ули-
цяхъ мѣста розставлено
войськовий патроль. Правдо-
подобно буде заарѣдены
станѣ облоги. Богато де-
зертерѣвъ передирає ся че-
резъ границу до Галичины.
Тайный комитетъ ліги на-
ціональной выдавъ до на-
рода вѣдѣзвъ, въ котрій
звѣває ся народъ до спо-
кою, бо ще не прийшовъ
часъ до повстаня.ЗѢ ПЕТЕРБУРГА доно-
сять, що 14-го падолиста
вѣдѣбули ся тамъ великій
зборы студентѣвъ, въ ко-
трѣхъ взяло участь 2000
люда. Всѣ они запротесту-
вали проти веденя войны,
домогали ся мира и заве-
деня демократичныхъ ре-
формъ. Бесѣды, які тамъ
выголошено були револю-
ційного характеру. Підчасъ
зборѣвъ з'явивъ ся рек-
торъ університету, однакъ
не допущено його до слова.ВѢ Росіи заповѣдають ся
великій реформы. Міністеръ
справъ внутрѣшнихъ князь
Мірекій задумує подѣлити
европейську Росію на 10
округѣвъ а азійську Росію
на 16 округѣвъ. Всѣ ті о-
круги мають выбрати собі
представителѣвъ, котріи бу-
дуть радити надъ добромъ
народу. Такожъ и земетва
мають мати 16 представі-
телѣвъ помѣжъ тими по-
слами.ЗѢ петропавловской вяз-
ницѣ выпущено двоухъ му-
шанъ и одну жѣнку, котріи
тамъ пересидѣли въ зам-
кненю вѣдѣ свѣта и людей
мѣжъ чотирма стѣнами по
26 лѣтъ. Такъ покаравъ
рядъ російскій тѣхъ лю-
дей, що бороли ся и дома-
гали ся волѣ поневоленому
народови. Въ наслѣдокъ
такъ довгои вязницѣ суть
они цѣлковито зломаніи на
тѣлѣ и душѣ. Вязниця ихъ
однакъ и теперь не скон-
чила ся, бо по выпущеню
зъ вязницѣ, сказано ихъ на
заслане на Сибѣрь.НА запрошене президента
Рузвелта на другу интер-
національну конференцію
мирову въ Гадаѣ, вѣдѣпо-
вѣсть Росія, що не возьме
участі зъ огляду на полі-
тичний непорозумѣня въ на-
слѣдокъ ведучої ся войны.ВѢ австрійскѣмъ парла-
ментѣ знова неспокойно, а
вина тутъ лежить выклю-
чно по сторонѣ недоладного
правительства, котре мѣсто
вволити жаданя народа,
збуває ихъ пустыми обѣ-
цанками. Однакъ мѣрка

ерпеливости вже перебра-
а ся и соціалістичний по-
оль Пернерсторферь ска-
авъ въ горячій бесѣдѣ
сю правду въ очѣ австрій-
ькому правительству и па-
уючимъ. Бесѣда його була
еньше болѣе така. За-
етай національні спори
въ Австрій, въ першій лі-
ніи водѣвчальна е династія
абсбургівъ. Габсбурги водѣ-
отокъ лѣтъ уважають ав-
стрійську державу за пред-
етъ лупу и найбільшимъ
гягаромъ для державы суть
ласне они. Цѣсарська ро-
дина Габсбургівъ нѣколи
не водзначала ся нѣякими
ядобностями, анѣ прикме-
гами. Жѣнки зъ цѣсарсько-
го роду -- се девотки а
мущины -- се люде непро-
вѣдченіи и заупники Бзуи-
дѣвъ.

Се першій разъ въ ав-
трійськомъ парламентѣ
одваживъ ся посоль, обо-
юня вызыскуваного на-
юда, сказати слова правды
огучимъ свѣта сего.
Бесѣда його зробила ве-
яке вражѣе. Розумѣе ся,
до Поляки сейчасъ поспѣ-
дили запротестувати проти
его и показати свою под-
еглѣсть и вѣрность гноби-
телямъ народівъ.

Война на далекѣмъ Сходѣ.

Лондонъ 13. Японцѣ а-
такують Портъ Артура зѣ
по-разъ болѣеюю завязато-
стію. Жаденъ корабель не
смѣе наблизити ся до при-
стани на меньше якъ на
30 миль довкруги. Вско-
да пануе таке пересвѣдчене,
до Портъ Артура не вы-
держитъ вже довше облоги.
Петербургъ. Правитель-
ство російське заявило рѣ-
шучо, що не думае карати
своихъ офицарівъ котрі
брали участь въ подѣѣ на
півночнѣмъ морі, божь се
арзумѣе кождий, що безъ
причины прѣцѣвъ до без-
боронныхъ рыболовѣвъ не
стрѣляли, потреба лишъ
доказати, що справдѣ мѣжъ
кораблями рыболовѣвъ бу-
ли японскій торпедовцѣ.

Мукденъ 14. Битва подѣ
Мукденомъ здасть ся не-
минуча. На схѣднѣмъ кри-
лѣ розвинули Японцѣ жи-
ву дѣяльність. Що денно
приходить до поменьшихъ
битвъ, переднихъ сторожей.
Росіане острѣляютъ гавѣ-
цами японскій позиціи и
безустанно ихъ непокоять.
Ка поле войны прибывае
що разъ болѣе свѣжихъ
російськихъ офицарівъ. Ро-
сіане покладають великій
надѣѣ на балтійську флоту.

Петербургъ 14. Вскода
тутъ говорятъ, що битва
зѣ Мукденомъ е минуча.
Ген. Ояма доставъ зъ
Ню-Чвангу значну подмогу
войска и теперъ вѣнъ вже
дѣлковито приотованый до
борбы о Мукденъ. Японцѣ
намѣряють обѣйти лѣве
крило російське, але въ
тѣмъ мѣсці російскій по-
зиціи суть сильно укрѣ-
пленіи. Ген. Ліневичъ об-
явѣвъ вже проводъ надѣ
пертсю манджурскою ар-
мією.

Токію 14. Владивосто-
кій панирникъ „Громо-
бой“ натрафивъ на скалу,

и зѣоставъ вѣльно ушкожде-
ный, такъ що грозило йо-
му затоплене. Въ самъ часъ
прійшли йому на помѣчь
другі кораблѣ. Владиво-
стоцка флѣота не мае те-
перъ вже майже нѣякого
значѣня.

Петербургъ 14. Въ Пор-
тѣ Артура находятъ ся та-
кожь жѣнка Ген. Стессля.
Передъ кѣлькома днями
выслала она листъ до ро-
сійскихъ міліонерѣвъ зъ
просьбою о подмогу для
раненыхъ и калѣкъ оборо-
нцѣвъ Порту Артура. Въ
своимъ листѣ она пише,
що многіи жовняры стра-
тили обѣ руки, иншіи
одну руку або ногу, и че-
резъ се остануть калѣками
на цѣле жите.

Берлинъ 14. Доходятъ
тутъ вѣсти, що Японцѣ
збирають на захѣднѣмъ по-
бережю Африки флоту,
щобы російську флоту не-
чаяно знищити.

Токію 15. Въ недѣлю въ
ночи заатаковали Росіане
Японцѣвъ въ форті Сунг-
шу, зѣстали однакъ вод-
пертѣ зъ великими втрати-
ми. Залога Порту Артура
перенесла ся зъ мѣста до
форту Лiao-Tiшанъ, тамъ
такожь перенесено всѣ
припасы. Ген. Стессель за-
думавъ въ тѣмъ портѣ бо-
ронити ся до останку.

Лондонъ 15. Доносятъ
тутъ, що ген. Стессель е
раненый и лежитъ въ ппи-
талю, однакъ команды надѣ
войскомъ не зложивъ. Вѣнъ
завѣзвѣвъ цѣлу залогу, що-
бы радше згинула, якъ мае
подѣтати ся ворогови. Вой-
сько въ наслѣдокъ браку
живности и амуніціи дуже
подупало на духу и домагае
ся зѣдѣть крѣпости, однакъ
офицары поддѣржують ихъ,
а если паде на якого жов-
нѣра подѣзрѣне, що хоче
утѣкати, сейчасъ його стрѣ-
ляютъ.

Берлинъ 15. Доносятъ
тутъ, що армія російська
подѣ Мукденомъ мае подо-
статкомъ живности и аму-
ніціи а силы еѣ зѣбѣлша-
ють ся зъ кождымъ днемъ.

Токію 15. Розѣйшла ся
поголоסקа, що ген. Курокі
зѣоставъ забитый. Поголоסקа
ся оказала ся неправдивою
и урядово зѣстала заперѣ-
чена. Вже всѣ майже фор-
ты Порту Артура находятъ
ся въ рукахъ Японцѣвъ.

Петербургъ 15. Доходятъ
тутъ вѣсти, що ген. Ногі,
командантъ Японцѣвъ подѣ
Портъ Артуромъ небезпѣ-
чно захорѣвъ. Пѣсля урядо-
вого обчислення, спровадже-
но до Мукдену зъ поѣя
битвы въ днахъ водѣ 9-го
вересня до 24-го жовтня
28478 раненыхъ и слабыхъ
Росіанъ. Вчера выѣхало на
поле войны 1500 резерво-
выхъ офицарѣвъ.

Петербургъ 15. Пануе
тутъ таке пересвѣдчене,
що Англія знова знайде
якусь причину, щобы спи-
нити балтійську флоту въ
ей подорожи.

Лондонъ 15. Пожичка Я-
панська въ Лондонѣ и Ню-
Йорку зѣстала вже довер-
шена. Пожичка ся выно-
сить 60 міліонѣвъ долларѣвъ.

Въ Гуль, Англія, розпо-
чали ся вже переслухання
свѣдѣвѣвъ въ справѣ подѣѣ

на пѣвночнѣмъ морі, де
російська флѣота стрѣляла
до флѣоты рыболовѣвъ.
Свѣдки зъ флѣоты рыболо-
вѣвъ зѣзнавали подѣ при-
сягогу. Ихъ зѣзнаваня вы-
ходили на некористъ Ро-
сіи. На флѣотѣ ихъ не бу-
ло жадной контрабанды
военной, була лише жив-
ность и угле. Командантъ
той флѣоты зѣзнававъ, що
вже 30 лѣтъ е морякомъ
отже добре вже знае якъ
дае ся сигналы на морі, и
якъ въ такихъ случаяхъ по-
ступае ся. Зелене свѣтло
на цѣломъ свѣтѣ е сигна-
ломъ рыболовѣвъ, и таке
свѣтло казавъ вѣнъ на сво-
ихъ корабляхъ выставити.
— Сѣ зѣзнаня свѣдѣковъ бу-
дуть водтакъ предметомъ
и основою нарядъ комісії,
котра збере ся въ Парижи.

Чіфу 16. Російскій тор-
педовецъ „Росторопный“
передѣръ ся въ ночи дня
14-го падолиста, подчасъ
морскои бурѣ, зъ Порту
Артура черезъ японську
флоту до Чіфу, щобы въ-
зей способъ перенести вѣ-
домости зъ крѣпости. Вы-
права ся цѣлковито удала
ся. Росторопный плывъ
водѣ години 11-ои въ ночи
до 6-ои рано. Коли при-
плывъ до Чіфу, сейчасъ
перенесено на сушу всѣ
арматы, цѣла залога опу-
стила торпедовецъ, котрый
сейчасъ, высаждено въ воз-
духъ. Залога „Росторопно-
го“ оповѣдала, що водно-
сины середъ обложенцѣвъ
въ Портѣ Артура е знаме-
нитіи. Подостаткомъ е жив-
ности и амуніціи. Войсько
е доброго духа. На коре-
спондентѣвъ робили тѣ о-
повѣданя вражѣе, що те
е неправда, и що жовняры
мали приказъ зъ горы такъ
говорити.

Петербургъ 16. Ходить
тутъ поголоסקа, що ген.
Стессель звернувъ ся до
царя зъ просьбою о ін-
струкціи, чи мае ся подѣ-
ти, бо Портъ Артура не
выдержитъ вже довше обло-
ги.

Лондонъ 17. Пѣсля де-
пеші, яка тутъ насилѣла
зъ Петербурга, царъ мае
намѣръ приказати зѣдати
Портъ Артуръ Японцѣмъ.

Вашингтонъ 17. Амери-
канскій консуль въ Чіфу
телеграфуе, що положене
Порту Артура е скрайно
критичне. Всѣ виѣшній фр-
тификаціи находятъ ся въ
рукахъ Японцѣвъ. Залога

вчера зитопленого торпе-
довця „Росторопный“ пе-
ренесла свое оружје и при-
пасы на китайскій кру-
жлякъ, котрый спустивъ
якорь недалеко російсько-
го консуляту.

Римъ 17. Италійскій ко-
респондентъ телеграфуе, що
въ Портѣ Артура водѣ по-
чатку обложено згинуло 30.000
жовнярѣвъ и 1.000 цивѣль-
ныхъ. Войсько уживае ду-
же злого пороку, котрый
само приправляє. Войсько
дѣстае половину звычайной
порціи поживы, а цивѣльний
лишь четвертку.

Петербургъ 17. Вчера
мавъ царъ наряду зъ кня-
зями и генералами, на ко-
трѣй порѣшено, щобы ген.
Стессель вразъ зъ залогомъ,
котра числитъ 5000 жовня

рѣвъ, опустивъ Портъ Ар-
тура и пофнувъ ся на пѣв-
островъ Лiao Tiшанъ.

Мукденъ 17. Если въ не-
далекѣй будучности мае
прійти до поважной битвы
въ Манджуріи, то початокъ
мусѣть зробити Японцѣ.
Пѣльный маршалокъ Ояма
концентруе на своимъ лѣ-
вомъ крилѣ и въ центрумъ
значній силы войска. Без-
перечно мусѣвъ прійти до
переконаня, що если хоче
мати якійсь успѣхъ, то
муситъ зачати битву якъ
найскорше, бо армія його
подчасъ великой студени
не може довше вытримати
на отвертѣмъ поли. Въ на-
слѣдокъ великой студени
въ послѣднихъ чотырохъ
дняхъ устала стрѣлянина
пѣхоты и артилеріи, а жов-
няры не ваютъ ся выхо-
дити зѣ своихъ укрѣпленъ.
Обѣ арміи не мають въ та-
борѣ воды и мусѣть ужі-
вати зъ рѣки Чаке. Если
наблизитъ ся російскій
жовнѣръ до рѣки неурору-
женный, щобы набрати во-
ды, то Японцѣ до него не
стрѣляютъ. Такъ само ро-
блять Росіане. Японскій и
російскій жовняры часто
сходятъ ся разомъ надѣ рѣ-
кою, и роблять собѣ вза-
имно подарунки зъ тютю-
ну, сѣязорикѣвъ, а навѣтъ
зъ живности. Въ цѣлѣй о-
колицѣ, де стоять обѣ ар-
міи, нема ничъ дровъ для
того спроваджують ихъ на
опалъ зъ далекихъ краѣвъ.

Петербургъ 17. На подѣ-
ставѣ найновѣйшихъ де-
пешъ ген. Стессля пануе
въ міністерствѣ войны пе-
ресвѣдчене, що Портъ Ар-
тура остоить ся ажъ доки
не прибуде балтійська флѣ-
ота.

Чіфу 17. Три японскій
торпедовцѣ приплынули
тутъ нинѣ, щобы довѣдати
ся, чи е тутъ торпедовецъ
„Росторопный“. Коли до-
вѣдали ся водѣ японского
консуля, що „Росторопный“
вже высаженный въ воз-
духъ, водплыли назѣдъ въ
напрямѣ до Порту Артура.

Чіфу 17. Полененій Япо-
нцами Росіане згѣдно зѣзна-
ють, що въ Портѣ Артура
амуніціи и живности е ду-
же мало. Мѣжъ російськи-
ми генералами панують ро-
жній гадки, чи належитъ
дальше боронити Порту
Артура, чи треба зѣдати ся.

Гуль. Англія 17. Пере-
слухане свѣдѣковъ подѣѣ на
пѣвночнѣмъ морі тревае
дальше. Всѣ они згѣдно
зѣзнають, що анѣ японсь-
кихъ пупокъ, анѣ амуніціи
не було на покладѣ кораб-
лѣвъ рыболовѣвъ.

Петербургъ 17. Генераль
Гріпенбергъ выѣхавъ нинѣ
зѣ своимъ штабомъ зъ Виль-
на на поле войны.

Петербургъ 18. Ген. Стес-
сель телеграфуе тутъ, що
мае надѣю удержатися до
прибутя балтійської флѣ-
оты.

Токію 18. Японцѣ скон-
центрували свой огонь на
російскій арсеналь въ Пор-
тѣ Артура и выстрѣливши
200 гранатѣвъ, высадили его
у воздухъ.

Петербургъ 18. Въ цѣлѣй
Росія збирають те-
перъ складки грошей на
раненыхъ оборонцѣвъ Пор-

ту Артура и родинъ погиб-
шихъ. Досвѣдъ показавъ,
що дотеперѣшній складки
приватній на цѣли войны
опинились въ части въ ки-
шеняхъ злодѣѣвъ російсь-
кихъ урядникѣвъ, котріи
поробили маетки на патрі-
отизмѣ. Навѣтъ тѣ грошѣ,
якій дала царица вдова,
хтось укравъ. Коли отже
російскій горожане довѣда-
ли ся, що грошѣ якъ они
складали на цѣли военній,
цѣлксмъ тамъ не йшли, але
докишенѣ чиновникѣвъ, пе-
рестали складати. Самѣ Ро-
сіане прійшли до розуму,
що годѣ имъ спомагати зло-
дѣѣвъ, а нашѣ „русскіе“
въ Америцѣ слухають сво-
ихъ „чиновникѣвъ“ и скла-
дають свою кервавицю на
„червоный хрестъ“ себто
до кишенѣ ласыхъ на гро-
шѣ, бо могутъ сумнѣ-
вати ся, чи грошѣ ихъ
вѣину побачать, може у-
тонуть въ морі, якъ будуть
плисти до Росіи.

Словацкій резолюціи

пріяній на всеславян-
скомъ зѣѣздѣ въ St. Louis
Mo., були слѣдующіи:

„1) не бажаемо нѣчо ви-
шяго лишъ се щобы зѣ
Словаками такъ поступи-
вано якъ зъ ихъ маляр-
скими спѣвгорожанами на
Угорщинѣ, щобы Словаки
мали таку саму рѣвность и
свободу якъ Маляры.

2) домагаємось, щобы за-
конъ о народностяхъ бувъ
и буквально выконуваный,
щобы его не обходили анѣ
не занедбували, але чимъ
скорше ввела въ жите, бо
законъ сей зѣоставъ черезъ
угорского короля узнаний
и потверджений и до днесъ
не зѣоставъ знесеный анѣ
законно змѣненый.

3) жадаемо, щобы въ
тѣмъ законѣ згаданій и за-
безпеченій права немаляр-
скихъ народностей, отже и
Словаковъ замѣшкалыхъ въ
Угорщинѣ, о скѣлько они
тикають ся шкѣлѣ, куль-
турныхъ институцій и су-
дѣвъ були въ жите введе-
ніи.

4) жадаемо, щобы при-
ватній культурній словацкій
добра, зложеній зъ грошей,
рухомого и нерухомого ма-
етку черезъ малярскій у-
рядъ водѣбраній були на-
зѣдъ зверненій тимъ куль-
турнымъ институціямъ водѣ
котрыхъ безправно зѣстали
воднятіи, а урядомъ замкне-
ній культурній словацкій ин-
ституціи, щобы були зновъ
народови словацкому звер-
неній.

Се суть жаданя амери-
канскихъ Словаковъ въ ко-
ристь Словаковъ. Кривдѣ
тутъ выписувати не будемо.
Словаки якъ прадѣдній меш-
канцѣ Угорщины люблять
свою вѣтчину и плачуть
надѣ еѣ упадкомъ. Любовь

и вѣру до свои вѣтчины
заховали навѣтъ въ часѣ у-
тиску. Жаданя Словаковъ
суть ск омній, бо домагають
ся лишь сего, щобы законъ
пріяній соймомъ и по-
тверджений королевемъ зѣ-
оставъ въ жите введеный. То
все. Если тимъ нашимъ жа-
данямъ стане ся задосыть,
любовь и вѣрность словац-
кого народа до его прадѣд-
ной вѣтчины многократно
зѣбѣлшитъ ся.“

Резолюціи тѣ пріяняли за
свои такожь представителѣ
угорскихъ Русинѣвъ, при-
сутній на зѣѣздѣ.

Безъ вступ- ного до Р. Н. Союза!!!

Дорогіи Братя Русины!
Руско Народный Со-
юзъ буде пріямати
здоровыхъ Русинѣвъ
въ мѣсяцю Сѣчню (Я-
нуару) 1905 безъ вступ-
ного водѣ першого року
житя до 31, а водѣ 31 до
45 за половину вступного.

Длятого приступайте бра-
тя численно, поки часъ,
поки здоровле маєте. Не
вважайте на вашъ молодѣй
вѣкъ, не вважайте на ваше
здоровле, на вашу силу, бо
то все якъ бы позичене.
Днесъ маєте,завтра по нѣмъ.
Рускій Народный Союзъ
платить за 70 цнт. мѣсяч-
ного, 600 дол. посмертного
за мужа, за утрату око 100,
за утрату ноги або руки
200 дол.; за жену 300 дол.

Записуйте свои дѣточка,
бо дѣстанете болѣе якъ
въ якѣй чужѣй асекураціи.

Вступайте громадно а нѣ-
коли не пожалуете того
марного гроша, котрымъ за-
безпечуете свою родину а и
вашу любовь до родины.

Н. Нирчѣвъ,
предс. Р. Н. Союза.

ПОВѣДОМЛЯЮ

членѣвъ, котріи мешкають поза Ню-
Йоркомъ а належать до водѣдѣлу 66
Р. Н. Союза въ Ню-Йорку (гора
мѣста), щобы прибули на мітингъ
дня 4 го Грудня 1904 до галѣ
число 1341 Аѣ А о 6 години
пополудни. На тѣмъ мітингу буде
ся збирати 25 центѣвъ на желѣз-
ный фондъ Р. Н. Союза и буде ся
читати всѣ рахунки зъ цѣлого ро-
ку. Обовязкомъ кождого члена при-
йти на той мітингъ, а хто за да-
леко мешкае и не може ся на мі-
тингу явити, нехай, що виненъ до
Союза, пришле на мои руки а я
все въ книгахъ справлю и грошѣ
пошлю до головной касы. Моя а-
дреса есть:

Paul Ziatsky,
513 E. 70 St., New York City.

Памятайте на Рускій Нар. Фондъ въ Америцѣ.

Война. Гдѣ и якъ она ведеться? Хто еи выиграе?
Якъ великій Росія и Японія? Хто хоче
мати водѣповідѣ на тѣи пытаня, най прише менѣ въ
листѣ на 30 цнт. стемплей и я вышлю ему книгу 12
цалей широкую и 15 довгу зъ мапами и описанемъ цѣ-
лого свѣта, зъ котрой о вѣсѣмъ довѣдаеесь. При тѣмъ
даромъ пошлю Рахункову Таблицю, поучене о мѣ-
рахъ и вагахъ и Політичный Катехизмъ. Спродано
рѣжній амер. и краевій рускій КАЛЕНДАРЬ на 1905 р.

Пишѣть на адресъ:
M. J. MURIN, 231 Ashburton Ave., Yonkers, N. Y.

Всячина.

ФРАНЦИЯ И ПАПА.

Борба французского правительства с духовенством продолжается. В той борьбе французское правительство имеет в парламенте 318 посланцев, а католическое духовенство 230 посланцев за собою. Посол Комб выступил в парламенте речью про духовенство, декларируя, что некоторые епископы и кардиналы, которые работа выходила на некорист правительству и обмежувала свободу французского народа. Их работа и вынуждена против французской республики, они хотят загарабати управление страны в свои руки, чтобы не светский люд, а духовенство управляло державою. Панство, говоривший посол Комб, постоянно стремится до того, чтобы уничтожить республику, уничтожить свободу, завести в Францию королевство, и в этот способ зробити з свободной державы — невольничу. Чтобы обезопасить державу и свободу и поступить народа перед ударами духовенства, необходимо будет — каже посол Комб, воддѣлити церковь вѣд державы, так, как се е в Америцѣ, в Сполученых Державах. И если так справдѣ стане, то се буде великим кроком на передѣ. Нехай подпирают духовенство рожных церковь сторонники тых церковь, а не церковь и духовенство было тягаром державы. Отъ припустѣмъ, что тут в Америцѣ державною церквою булабы церковь протестантская, то при нетерпимости религийной, яка мѣжъ всѣми церквами пануе, певно не обойшло бы безъ вкорочуваня правъ католиковъ. Припустѣмъ, однако, что державною церквою булабы тутъ церковь католическая, отже, что Айришъ малибы тутъ власть. Шожъ тогдѣ дѣялось бы в Русинами уніятами?

Теперь, коли Айришъ не имеютъ власти, то водятъ Русинѣвъ за носъ и стремятъ до того, чтобы заволодѣти маетками уніятскихъ церковь и поробити зъ нихъ римокатоликовъ. Они теперь не имеютъ власти, а что вырабляютъ, але чтобы было якбы не дай Боже они достали власть в свои руки. Отъ возымѣтъ православию Росію, якъ тамъ переслѣдували и еще теперь переслѣдуютъ уніятѣвъ и другіе церкви! Чому? Во церковь православная е тамъ державною церквою а рядъ хоче, чтобы всѣ були православными. Возымѣтъ католическу Австрію, а передовѣмъ Галичину, де жимѣ уніаты Русины и римокатолики Поляки. — Донька руського мужика пошла на польскій водпустъ и купила собѣ якуе пматку, котру продавали Святи. Се мавъ бути скаляръ, котрый носить Поляки на ший. Дѣвчина не знала, что то е, зашла

собѣ на шию и прийшла до дому. Коли побачивъ се еѣ батько, казанъ еѣ се выкинути, бо Русины уніаты жадныхъ пматокъ на ший не носятъ. Дѣвчина и выкинула. Але на томъ не конецъ, бо побачивъ се сусѣдъ Полякъ, заскажывъ Русина за обиду римокатолической религии и Русина уніята засудивъ католическій судъ на 3 мѣсяцѣ тяжкой вазницѣ.

Ось маєте гараздъ, де яканебудъ церква е державною. Мудро робить Франция, що хоче воддѣлити церковь вѣд державы, бо свобода религийна е заурокою свободы народа.

БѢЛА МУРИНКА.

Въ берлинскомъ паноптикумѣ выступаетъ дивоглядъ на мурина Анамуа — зовѣмъ бѣла. Для контрасту выступаетъ зъ нею еѣ, якъ кажутъ, сестра, чорна якъ уголь муринка. Анамуа перѣхала Америку и Европу и всюду выкликувала сензацию своимъ выглядомъ. Всѣ черти еѣ лица вказують на еѣ муриньске походжене. Але якъ лучають ся бѣлы воробѣцѣ, кружки, мыши и т. п., такъ природа запуткувала собѣ зъ якоисъ муриньской сѣмѣ въ Африцѣ и обдаровала еѣ бѣлою донькою. Родичѣ мали убити сего „бѣлого чорта“ — бо мурины представляють собѣ злого духа бѣлымъ — але лучивъ ся подъ рукою якийсь американскій купецъ, котрый купивъ дитину за марницю — зеркаладе и зробивъ добрый интересъ. Коли дитина подросла, возивъ еѣ по всѣхъ мѣстахъ и показывавъ въ колесеяхъ спершу на власный доходъ, а потѣмъ, якъ муринка прийшла до розуму, почали о бое дѣлити ся грѣшми. Мурина мае бути бѣла якъ снѣгъ, очи у неѣ червоны, якъ у нашихъ „альбиносѣвъ“, а волосе на головѣ блискучо золоте.

НАЙШВИДШЕ И НАЙПОВѢДНѢЙШЕ.

Англикъ Джемсъ Джексонъ слѣдивъ вѣдъ давна наибольшій и наименьшій швидкости рожныхъ истотъ и предметѣвъ, що порушають ся такимъ або сякимъ способомъ. Отсе колька цѣкавыхъ обчислень. Середною мѣрою нехай намъ послужить швидкость чоловіка, що йде звычайнымъ ходомъ 4 кильом. на годину. Отже швидкость его выноситъ 1 метрѣ в 11 центим. на секунду. Чоловѣкъ, що спинае ся на гору, робить въ томъ самомъ часѣ 8 до десяти центим., на сходѣ 15 центим. Протягомъ секунды чигаемо 38 миліметровъ звычайной друку (миліметеръ — се тысячная часть метра). Ударене пистукомъ выноситъ 8 и повѣметра на сек., а предметъ такой самой силы, якъ пистукъ, коли паде зъ горы, перебѣгае на сек. вже 10 метрѣвъ; проте корыстѣйше е достати пистукомъ, якъ такимъ самымъ камнемъ, спадающимъ зъ горы. Найповѣднѣйше посуває

ся... зрѣсть ногтя, бо лпшенъ дѣл миліоновой части миліметра на сек. Бамбусовое дерево росте тысячѣ разѣвъ скорше. Натомѣсть свѣтло перебѣгае на сек. 300 тысячѣ кильом, а электричность гонитъ по мѣдѣвѣмъ дротѣ зѣ швидкостію 463 тысячѣ кильом. Слика робить повтора миліметра на сек. Яструбъ 16 метрѣвъ, перепелица 18, голубъ 27, муха 53, ластѣвка 67, дятель 89 метрѣвъ. Голосъ у водусѣ летать на сек. 333 метры, карабѣнова куля, 500 до 600 м., голосъ у водѣ 1.500 м. Потѣкъ пересѣчно плыве 1 м., плавачъ зъ бѣгомъ воды 3 м., ливчаръ на ледѣ 10 м., парохѣдъ на мори 10 до 12 м., буря 17 до 20 м., гонча собака около 20 м., послѣдній поѣздъ 18 до 25 метрѣвъ на секунду.

ЩО ЕСТЬ ПРИЧИНОЮ ГРОМУ?

Коли блисне, а потѣмъ вчуемо страшный гукъ у водусѣ, то кажемъ, что гремитъ. Зъ того здогадуемо ся заразъ, что межъ блискавкою а громомъ есть якась причинова звязъ и кажемъ, что блискавка есть причиною грома. А что есть блискавка? То электрична искра, яка перескакуе зъ одной версты хмаръ на другу. Въ той хвили, коли она перескакуе, робить ся той страшный гукъ, званий громомъ, але что свѣтло блискавки скорше доходитъ до нашего ока, якъ гукъ до нашего уха, то ажъ по блисенню чуемо громъ. Але якъ може тота электрична искра робити у водусѣ такъ страшный гукъ? Се было для насъ ажъ до недавна загадкою. Доказуемо, что искра перескакуючи зъ одной хмары на другу робить у водусѣ въ томъ мѣсци, куды перелѣтае, незвычайно скоро порожне мѣсце; воздухъ падае водтакъ въ то порожне мѣсце такъ зъ незвычайною скоростію и силою и выкликуе той гукъ, что его зevamo громомъ.

А хибажъ не буває и такъ, что неразъ блискае, але грому не чути? Люде кажутъ тогдѣ, что блискае на погоду. Чейже и въ сѣмъ случаю искра электрична порушае воздухъ, чому же не чути грому? Найновѣйшій розслѣдъ американского ученого, професора Тробріджъ (Trowbridge), показали, что причиною грому есть щось иньшого. Вѣнь при своихъ научныхъ розслѣдахъ, котры намъ тутъ годѣ описувати, уживъ до вытворюваня искры электричной дуже великой силы электричной, а при томъ зробивъ ще такъ: вѣнь намочивъ два куснѣ дерева у водѣ, обвинувъ ихъ ваткою, котру такъ же добре змочивъ и водтакъ перепускавъ черезъ нихъ токъ электричный. Искры перескакували зъ одного дерева на другое, а при томъ робили такъ страшный гукъ, что вѣнь мусѣвъ заткати собѣ уши та ще и обвязати собѣ голову гру-

бою хусткою, чтобы его выдержати. Вѣнь прийшовъ до того переконаня, что подчасъ перескакуваня искры роблять ся зъ водной пары и воздуха газы, котры, зааляючись рѣвночасно водѣ искры, выбухаютъ и роблять страшный гукъ. То само послѣ того ученого дѣе ся и у водусѣ въ хмарахъ, коли блискае и длатого гремитъ. Причиною грому есть отже выбухъ мѣшанины газѣвъ водня зъ киснемъ, запаленой электричною искрою.

ПОСТУПЪ ВЪ ВИТВАХЪ.

Вѣдъ часу якъ ествуютъ на свѣтѣ войны, все ворожй стороны уживали окрѣмъ звычайного оружя такъ же богато рожныхъ хитрыхъ способѣвъ, котрыми взаимно собѣ пкочили. Въ сучасной російско-япанскѣй войнѣ уживаеся такъ же такихъ способѣвъ. Однимъ зъ нихъ е т. зв. коньскій кулѣ. Се е деревляны кулѣ зъ понабываемыи вѣострами, зладженными такъ, что въ каждомъ положенню туе вѣостре сторчить все до горы. Для кавалеріи е вони пострахомъ, бо порозкидыванъ на вузкихъ горскихъ дорогахъ, страшно калѣчатъ конѣ, вбиваючи ся имъ въ ноги та роблячи ихъ неспособными до дальней службы. Коньскій кулѣ стережуть тому дуже добре таборъ передъ нечаяннымъ нападомъ въ ночь. Уживаютъ ихъ такъ Росіяне якъ Японцѣ. Другимъ способомъ нищеня врага е той дротанъ, кольчастый плоты, про котры читаемо заедно въ телеграмахъ, что доносятъ о приступахъ на Портъ Артуръ. Дроты зъ колючками е прикрѣпленъ до множества стѣповъ и такъ помотанъ, что творять сѣтъ, черезъ яку майже годѣ передѣстати ся а въ якой неприятельскѣ воддѣлы бувають выстрѣлюванъ до ноги, заки вспѣють зъ неѣ выдохнутись. Японскій войки носятъ при собѣ ножацѣ до перетгиваня тыхъ дротѣвъ. Иншу несподѣванку для нападающихъ поляковъ творять подземныи мины, запалюванъ при помочи электричности. Про дѣлане тыхъ минъ знаемо такъ же зъ телеграмѣвъ. Мало звѣсна ероля ровѣвъ, натканныхъ въ серединѣ острыми палаями, а зверха прикрытыхъ галуземъ и т. п. Першй рядъ пѣхоты гинуть до одного войка, коли попадуть на такой наѣжный острыми палаями ровѣ, ажъ зовѣмъ его загатятъ, такъ что дальшй рядъ можутъ переходити по трупахъ.

ЕСЛИ на якуишъ илейзъ васъ е 10 до 15 Русинѣвъ а хотѣли бы есте приступити до Союза, то заложите собѣ маленьке братство и напишите про се головному предѣлателеви Konst. Kuczwow, 140 Essex Str., Jersey City, N. J. а вѣнь вамъ дастъ ближайшій поясненя и пришле потрібный рѣчь.

Докторъ Арданъ

отворивъ офисъ подъ ч. 711 ул. Линденъ, Скрантонъ, Па. Новый телефонъ 1631. Старый телефонъ 570—2.

Купите русній календарь на 1905 р.

Вѣнь е дуже цѣкавыи и обширный. Въ нѣмъ е 3 повѣстки, цѣла исторія Руси, богато обрзковъ, богато смѣшного и дуже много рожныхъ порадъ та информаций.

Сей календарь повиненъ мати каждый Русинъ та Русинка.

Въ календари есть 224 сторѣвъ друку; е что прочитати!

Цѣна дуже тана, бо сей великій календарь коштуе всего 35 центѣвъ.

Спѣшѣте ся куповати, бо люде розберуть скоро цѣлый накладъ.

Хто хоче мати сей прекрасный календарь, най пришле 35 центѣвъ на адресу

Rev. N. Strutynsky, Box 375, Olyphant, Pa.

Безъ грошей не пошле ся нѣкому. Чистый доходъ зъ розпродажи назначенъ на Рускій Народный Союзъ.

ДОКТОРЪ ПРАВЪ

Ю ЛІАНЪ ЧУПКА,

—адвокатъ—

3 N. Main Str., Wilkes-Barre, Pa. P. O. Box 372.

Его офисъ въ Скрантонъ, Па. е на 303 Spruce Str. Але до Скрантонъ приѣзжаетъ только каждый понедѣлка и четверга вѣдъ години 6-ой до 8-ой вечеромъ.

Всѣ справы американскій въ повѣтахъ: Люзерне и Лавана.

Хто має справу грунтову, або хоче водоброти грошѣ або спадокъ въ старѣмъ краю, най удасть ся до адвоката Чупки, бо вѣнь бувъ адвокатомъ въ Галичинѣ.

Всѣ контракты, правый паперы и повномочія.

Гей, крайнѣ, де идешь?

Хочешъ выпити доброй горѣвки, доброго пива, закурить доброго сигара, вступи до готелю нашего руского патриота

Онуфрїя Ковтка

—на—

River Str., Olyphant, Pa.

С. М. НАТНАWAY.

агентъ вѣдъ огненой асекураційной компаніи.

Колектусъ такъ же грошѣ за рентъ. Мае дома до мешканя або на продажъ на Blakely, Olyphant, Pa. и околици. Цѣна дуже низька.

Друкарня „Свободы“

выконуе

всякыя работы друкарскы старанно, тано и на терминъ.

Адресъ: L 196 SVOBODA. Box 353. Scranton, Pa.

Польска Кольонія въ Державѣ Вирджінія.

Маемо 40.000 акрѣвъ урожайной землѣ вѣдъ \$5 до \$15 за акеръ фармы зъ забудованемъ або безъ забудованя, поле або лѣсъ недалеко желѣзницѣ и великихъ мѣстѣ, де легко можна заробити гарный грошъ на всѣхъ плодахъ. Земля е всюда добра, и каждому добре веде ся. Родить ся добре жито, пшеница, ячмѣнь, овесъ, солодка картофля, кукуруза, тютюнъ. Овочѣ: яблока, грушки, сливки, огѣрки, мѣлоны, помідоры и всагалъ вся огородовина. Вино е такъ добре якъ калифорнійске. Земля е рѣвна, покрыта переважно дубовымъ лѣсомъ. Пасовиска для худобы, овецъ и т. д. Вода жерельна на каждой фармѣ 20 стѣпъ глубокъ. Морозѣвъ анѣ спеки тутъ нема, циклоны тутъ незвѣшны. Недалеко суть великіи мѣста якъ Ричмондъ, Балтиморъ, Вашингтонъ, Нью-Йоркъ, Філадельфія. Тысячѣ людей глядае теперъ фармы и много вже Поляковъ закупило вѣдъ насъ землю и суть вдоволени. Каждый повиненъ йти на фарму, де каждый е своимъ паномъ, а маєтокъ фармерѣвъ е забезпеченый. Фармеры не потребуютъ бояти ся страйку, зменьшеня платнѣ або калѣцтва. Фармы продаемо за готѣнку, або на легку сиплату, однакъ часть треба зложити готѣвкою, а решту на сплату послѣ умонѣ. По близшій условя пишѣте по польски до

JOHN JELINEK & CO.

1116 Pine Alley, Braddock, Pa.

Напишѣте десятѣ вычитали се оголошене.

Се золоте перо дамо

зовѣмъ даромъ каждому хто пришле на „Свободу“ неменче якъ два доллары.

Такой дарунонь

будемо давати

только тымъ

нашимъ

предплатникамъ,

котры

пришлютъ

на „Свободу“

грошѣ

найдальше

до 1-го Лютого

1905 року.

Каждѣ

перо гварантоване.

Адресъ:

Svoboda,

Box 353,

Scranton, Pa.

ЖЕЛѢЗНИЦА ЛОРЕЛ ЛАЙН

Трении нѣдходять зі Скрантонъ в будні днѣ вѣд 1-ой до 6-ой рано що година, а вѣд 6 рано до 12 в ночи що година. В Нѣдію вѣдходять трен вѣд 1-ой рано до 7 що година, в вѣд 7 рано до 12-ой в ночи що година. Вѣд 3.20 до 6.40 пополудни трени ходять що 10 минут. До Виллсбері иде трен всего 41 минут, а експресовый, що вѣдходять зі Скрантонъ (арім Нѣдль) о 6.36, 8.16 и 10.36 рано а 2.16, 4.36 пополудни иде лиш 33 минуты. Наши кари йдуть до Нейогъ Парку и Питерсбері. Мы перевозимо такъ же пакунки. B. F. WYLY, jr. traffic manager Scranton Pa.

— Хотите правотати ся, выставити кому повномочіе, купити або продати маетокъ, достати сплатѣ, сполектовати грошѣ вѣдъ должниковъ або увѣдомити ся вѣдъ войсковой емиграции, пишѣте до John-a Nemeth-a 457 Washington St. New York, N. Y. Вѣнь вамъ всюо зробить якъ найдальше и скоро.

Янъ Фишеръ

Новый

Банково-Шифартовый Домъ

отвореный каждого дня вѣдъ 7-ой рано до 9-ой вечеромъ подѣ

ч. 713 Front St., Catsaqua, Pa.

Засылае, купуе и продае старокраевыи грошѣ.

Приймае грошѣ до перехованя и звертае ихъ кожного часу.

Шифарты продае до всѣхъ портѣвъ Bremen, Hamburg, Rotterdam, Antwerp и на Англію за ту самую цѣну что и компанія.

Продае всѣлякы молитвенныи и забавныи книжки.

Продавать чисто славянскій, христіанскій бизнесъ. Вѣдѣдайте его.

Вѣнь е такъ же Notary Public — потверждае и выриб яе всякы старокраевыи контракты скоро и безпечно.

JOHN J. CAMPTON
Католицкий похоронщик.
Вынаймае тано керичъ
— ту и на околицю. —
410 WEBSTER STR., - SHAMOKIN PA.

ГАВРИИЛЪ МАЛИНЯКЪ
WHOLESALE
Cor. Franklin & Spruzhelm Sts.
SHAMOKIN, PA.

Масе завсѣгда на складѣ свѣже,
добре пиво въ великихъ и малыхъ
бочкахъ въ наилучшихъ броварѣвъ,
горѣвки и лѣкеры наилучшого гатунку.
Братя! замовляйте у своего!

МАСЕПЪ БНИЖКИ ДО ОПРАВЫ?
CONDRAD LOTZ,
305 Lackawanna Ave., Scranton, Pa.
оправляе книжки всѣлаго рода, хочъ
бы якъ розтрисенъ. Такожъ робить книжки
для братствъ, церквей, бизнесменѣвъ
и т. д. За роботу гарантуе.
SOCIALISM is the coming issue in politics.
You may be for it or against it, but in either case
you need to understand it, and so you need to read
The International Socialist Review
Ask your newsdealer for it or send 30 cents for a
three month's subscription and a copy of Social-
ism and Farmers. No free copies.
CHARLES H. KERR & COMPANY, Publishers,
56 FIFTH AVENUE, CHICAGO

СЕМАНЪ МИТРЕНКО
готельничій
на River st., OLYPHANT, Pa.
Хочешъ выпити гарценько?
Запытай ся де Митренко;
Готель, вису, пиво масе,
Новий склянки доймае.
В цигара, в а галъ
На мѣтнѣ, на забавѣ:
Тамъ посидишь, погуляешь,
Вчужь неодино цѣкае, —
А що выпешъ, то знай брата.
Пове дальше, ахъ у пѣты!

ОДИНОКІЙ РУССКІЙ ГОТЕЛЬ
Д. ГОЛОДА
38 Green str., JERSEY CITY, N. J.
Каждый Русинъ нашій ахъ небудь
потребу въ Нью Йорку, чи въ околицѣ,
повиненъ аступити до того готеля, бо
тутъ достане найдорочнѣй и найтаннѣй
напитки всѣлаго рода и пораду, да най
лучше купиши шифкарту.

Dr. F. J. Meek,
(МИКОЛАЙЧК.)
СПЕЦИАЛИСТ
СЛАБОСТЕЙ
ЖИНОЧИХ,
ДИТЯЧИХ
І ВЕНЕРИЧНИХ.
Жена при породѣ дѣлають
особливой описи.
Office: 227 N. Shamokin Str. | Телефон
SHAMOKIN, PA. | № 1673

Юліанъ Копистянскій
(JULIAN KOPYSZANSKI)
424 Shamokin Str., SHAMOKIN, PA.
Перворядный салонъ рус-
скій. — Найлѣпшій напитокъ
можно ту достати, якъ: пи-
во на шклянки и бутельки,
вина розмантого гатунку,
горѣвки досконалы, цигара
дуже добры.
Спѣшитъ Братя Русины до своего брат-
чана Юліана!

**ВЫРОБЛЯЕ БРАТ-
ВЪ МАШЛѢ, ШАНКИ,
БѢДЗАНВІ, ХОРУГВІ,
УНИФОРМІ.
ЦѢННИКЪ И ПРОБ-
У ВЫСЛАВЛЯЮТЬ.**
Можете писати до насъ по руски, сло-
венски або польски.
R. H. Morgan, 23 N. Main str.
SHAMOKIN, PA.

ВЕЛИКІЙ КОМПАНИЧНЫЙ СТОРЪ
Russian Mercantile Co. Ltd.
— въ —
SHAMOKIN, PA., 327 Shamokin st.
Наибольший русский компанічный сторъ въ Аме-
рицѣ. Заложеныи ще въ роцѣ 1889, а теперь
побольшеный, украшеный и на ново
урядженый. Новый домъ великій,
красный, котрый компанія ку-
пила 1896 року за \$18.000
доказуе, що може ком-
панічна робота. — Всѣ ро-
зумный Русины належать до той
компаніи, купують зо своего власно-
го стору значить, спомогають самыхъ
себе. — Мѣсячно обертае сторъ сумою \$5,500.00
Заряджуютъ нимъ:
Н. Габуря, М. Колодѣй.

ИВАНЪ ГЛОВА
JOHN GLOVA (POSTMASTER)
— въ —
Excelsior, Pa.
ОДИНОКІЙ СТОРЪ НА ЦѢЛЫЙ EXCELSIOR.
Всякий потрібный рѣчь до жита. якъ такожъ
можно купити убраня майнерскіи и звычайный.
Посылае такожъ грошѣ до всѣхъ частей
свѣта, скоро, тано и безопасно.
Продае шифкарты.
Не вѣдь нынѣ вже знаютъ люде солидного
Ивана Глову.

Одень зъ наибольшихъ
броварѣвъ въ
Америцѣ.
ВАРИТЬ ПИВО НА КРАЕВЫЙ СПО-
СОБЪ, ВЕЗЪ ВСЯКИХЪ
ПРИМѢШОКЪ.
Хто лишь разъ по-
коштуе себѣ пиво, то
нишого вже не хоче
пити.
Голова вѣдь него
нѣколи не болитъ,
бо есть здоровье и по-
живие.
НВ ТРЕБА ЕГО ЗЪ РЕШТОЮ ХВАЛИТИ, БО
ДОБРЕ САМО ЗА СЕБѢ ГОВОРИТЬ.
E. ROBINSON'S SONS,
LAGER BEER BREWERY,
435 to 455 N. 7-th Str.
SCRANTON, PA.
Telephone calls: GENERAL OFFICE 2333.
NIGHT CALL 4854.

ПЕРША РУСКА БУЧЕРНЯ ВЪ SCRANTON, PA.
Михайла М. Югаса
314 THIRD STREET

Хочешъ купить добре мясо,
Шляну чи смачныхъ ковбасъ,
Не грати брате грошей й часу,
Лѣпшѣ пытай ся, де butcher Югаса.
Вѣдь всталие мясо масе,
Зъ людми красно розмовляе
И поруски, по словенски,
По англицки и по польски.
Зъ него Русинъ, butcher славный,
Къ доброй справѣ всегда справный.
За рускій народъ крѣпко стоять,
Вражды людской ся не боить.
Томъ Русъ намъ треба знати,
Шо его тре подцарати;
Красно зважати, въ пальцѣхъ запалати,
Бучерня чиста, ажъ ся сердце радуе.
Мы, Русини не жалуюмо,
Вѣдь Югаса все мясо купувати будемо,
Бо вѣдь у Scranton найлѣпше мясо масе,
О томъ кожда дитина навѣть добре знае:
Томъ милъ братя, нѣкуда ся не волочать,
До найлѣпшого butcher до Югаса ходять.
Добре, тано, справедливо
Чисто, смачно и утивно!

Перша Руска Жорговля и Рукодѣльяр
РІЗЪ И ЗНАРЯДѢВЪ ЦЕРКОВНЫХЪ
у Львовѣ
поручае богато заосмотреный складъ всѣлякихъ
товарѣвъ церковныхъ.
Принимае замовленя на всякы работы зо
золота, сѣбла, бронзу и иньшихъ мета-
лѣвъ, якъ такожъ до водновленя, позолоченя
и посѣбленя всякы церковныи и домашныи
знаряды.
Всякы посылки полагаючь водворатною почтою.
Все выконуе въ найкоротѣйшій часъ и по найнижшій цѣнѣ.
На жадае высылае цѣнники богато иллюстрованый.
Е. Спонарскій и В. Устенскій,
ул. Руска Ч. 1., Львовѣ, Austria, Galicia.

СВѢТОВА ВЫСТАВА ВЪ ST. LOUIS
Каждый, хто зъ Братѣвъ-Руси-
новъ приѣде звидѣти славу свѣ-
тову выставу въ St. Louis, Mo.
нехай не пожалуе зайти до
перворядного руского салону
АЛЕКС. ВАЛЕВСКОГО
а тамъ знайде все здоровыи напитки
та цигара, а що найголовнѣйше:
пораду, помощь и услугу че-
резъ цѣлый часъ.
Такожъ пригадуе ся ласкавой па-
мѣти, що спродае тавъ а добрыи
шифкарты и высылае грошѣ до краю.
Aleksander Walewskyj,
175 St. George St., St. Louis, Mo.
Bell Phone Blue 1254.

ДОВОДЫ И БЛАГОДАРЕНІЯ.
Одними толькы доводами лѣкаръ може доказати, що въ дѣйствости вылѣчилъ
хорыхъ людей. Читайте оголошенія другихъ лѣкарей, но въ нихъ не найдете, щобъ
другій лѣкаръ малъ доводы або благодаренія своихъ пациентѣвъ. Дятого-то,
понеже хваляться толькы, що суть уконченными лѣкарами, а неразъ слабость не
толькы не вылѣчатъ; но побѣдять, то чи-жъ тѣ лѣкари могутъ мати доводы
вѣдчности и благодаренія? Николи!
Мы зновъ, котрыи дбаемо о здоровье нашего народа, чтобы онъ не былъ об-
диранный т. з. старокраевыми и военными докторами—обманцами, радимо всѣмъ
хорымъ Русинамъ удаваться толькы до:
ПРОФ. Д-РА Е. С. КОЛЛИНСА,
дипльомованого доктора зъ Нью-Йоркского университета,
которому цѣлый свѣтъ завдячуе певне и цѣлковите вылѣченые хорыхъ.
Для того подаемо тутъ колька найновѣйшихъ листѣвъ, въ которыхъ нашии
братя и сестры благодарятъ профессоровъ КОЛЛИНСОВИ за цѣл-
ковите вылѣченые ихъ изъ тяжелой недуги.
Вылѣченный зъ тяжелой внутрен-
ной хоробы и ревматизму.

Стефанъ Урбанъ,
Box 287, Great Falls, Mont.
Дитинячий сухоты.
Почт. г-не проф. Коллинсъ!
Благодарю за лѣкарства, кото-
рыи выслано для моей доньки.
Я страшно журился тѣмъ, що
моя донька не выйде зъ той хо-
роты. Однако теперь я переко-
нался, що по Вашихъ лѣкар-
ствахъ она чѣмъ разъ лѣпше вы-
глядае и вже майже цѣлкомъ
здорова. Для того прошу при-
няти мое сердечное благодареніе.
Я буду розголошувати Ваше имя
помежи моими знакомыми!
Съ почтениемъ,
Иосифъ Понѣль,
Box 12, Fernie, B. C. Canada
Вылѣчена зъ хронической желуд-
ковой слабости, боли головы
и внутреннихъ снесокныхъ
устроствъ.

Марія Подпарна,
Cliffwood, N. J.

Кашель, боль перси, крижей,
желудка и нестравность.
Сердечное благодареніе засылаю проф.
Коллинсу за вылѣченые моей слабости.
Если бы не ваша помощь, я певно не
бачилъ бы вже денного свѣтла
Михайлъ Денѣко, Box 32, Orbiston, Ohio.
Нервовость и боль головы.
Ласкавый докторе! Доношу вамъ, що
лѣкарства Вашии я получила въ
належитомъ порядку и по ужитю ихъ сей-
часъ чуюсь лѣпше и здоровше за шо
складаю сердечну подяку.
Анна Смитъ, Ermandale, Ind.
Доводѣвъ о вылѣченые секретныхъ хоробъ не можемо навести, понеже въ томъ часѣ не было
пациентъ въ. Тысячи выздоровленныхъ людей посвѣдчаютъ высокое знанье и практику проф.
д-ра КОЛЛИНСА, яко одинокого доктора, котрый ручать за цѣлковите вылѣченые всякихъ
слабостей
СЕКРЕТНЫ ХОРОВЫ МУЖЧИНЪ И ЖЕНЩИНЪ.
Профессоръ КОЛЛИНСЪ лѣчитъ власнымъ способомъ такъ, що нема такого пациента, кото-
рого бы своею методою не вылѣчилъ. Для того если кто есть хорый на яку будь слабость,
повиненъ ей докладно описати въ родной мовѣ и заадресовати листъ:
PROF. DR. E. C. COLLINS,
140 W. 34th Street, NEW YORK, N. Y.
УВАГА: Проф. Коллинсъ по докладномъ справдженю вашей хороты и на жадае диагнозы пошле намъ потребу-
поряду и такыи лѣкарства, котрыи въ короткѣйшій часъ цѣлковито и на все вылѣчатъ вашу хороту. Про-
тое не забудьте своихъ хоробъ.
Офисовый години: Отъ 10 рано до 5 вечеромъ, а въ недѣлю отъ 10 рано до 1 пополудни.

Юрія Хиляка
въ OLYPHANT, PA.
Вы его певно добре знаете. Въ него
знайде одинокій, найдешевшій, най-
лучшій и наймоднѣйшій сторъ
убраньями. Купите добре „шифкарту“ и
скоро а безопасно пошле вамъ грошѣ до
старого края. Не гадайте однакъ, що то
ажъ все — нѣ! Вѣдь масе ще найпара-
днѣйшій салунъ въ мѣстѣ полъ назвомъ:
Anthracite Hotel.
Тамъ доперва погостите
ся, якъ въ родной бабки на
всѣлю.

РЕСТАВРАЦІЯ И КАВЯРНЯ
TROMETTER'S
(Трометтеръ)
при Рединьскомъ дивѣ въ Shamokin, Pa.
Свѣдана, Обѣды, Вечерѣ
Въ кождѣй часѣ можна достати
такъ горячій якъ и зимній перекуски.
Потравы прилагодженъ на европей-
скій способъ, дуже смачно. Услуга
солидна. Окремъ комнаты для родины.
Найлучшій вина, пива, лѣкеры, горѣвки
и всѣ можливый напитки. Цѣна дуже
мала.